

İçisini sosyalistleri « yedisinden yetmişine
dek seferber olmazlarsa, ve Mehmet Akif'in deyişiyle:
« Bu hayasızca akını » durduramazlarsa, Babil çapın
da yaşatılmak istenen işçi sınıfımız, insanın insanı şitir
şitir yediği vahşet çapına doğru ibilmekten kurtulami-
yacaktır. Milli kurtuluşta, Milli kalkınmada, Sendikacılık
vahşetinin tehdidi altındadır. » Dr. HİKMET KIVILCIMLI.

Disk

**Burjuva Sosyalizmi
ve**

**II. Kuvayimilliyeci
Sendikacılığımız.**

TÜSTAV

32/4526

211

DİSK
Burjuva Sosyalizmi
ve
İkinci Kuvayımilliyeci
Sendikacılığımız
TÜSTAV

VATANDAŞ
KÜTÜPHANESİ

Bağlar Caddesi Timur Sokak
No : 1 - Bayrampaşa / İst.

VATANDAŞ KÜTÜPHANESİ : 1

ÇUVALDIZI DA KENDİMİZE :

Daha dün karmayla - kürekle KURTULUŞ SAVAŞI verdik: EMPERYALİZMİ vatanımızdan, yok olma pahasına kovduk. Ama bugün: Emperyalizmi, NATO'su, SENTO'su, ORTAK PAZAR'ı ile taa iliğimizde: CAN EVİMİZ'de yerleşmiş bulduk. Varlığımızı kemirip yok etme saldırısını acıyla hissettik, gördük.

Hepimiz biliyoruz: KAPİTALİZM, toy halkımızın içine 500 yıllık hinoğluluğun tecrübesiyle girip, kendi içimizdeki 7000 yıllık sınığılı TEFEÇİ - BEZİRGANLAR'la etle tırnak olmuş; elinde (sofra artıklarıyla) besleyip büyüttüğü gangester - asılzade sendikacı ve işçilerle, en büyük millî zenginliğimiz: İŞÇİ SİNİFİMİZ'İ tutsak ve sağmal ederek KURŞUNİ tahakkümünü kurmuştur.

50 yılın, o tutsak ve sağmal edişin İT TUZAKLARıyla halkımız ÖRGÜTLENMEK'ten tiksindirilmiş, bir ölçüde yıldırılmıştır. Bu durumu vatan ve millet SAVUNUCULUĞU'na geçirmek boynumuzun borcu ise; artık LAF'ın bir nefeslik bile yeri kalmamıştır. Bize, halkımızın KUVAYİMİLLİYECİ RUH'unu yeniden ve daha güçlü olarak uyandırıp - kamçılacak müthiş ve çok yönlü UYARICILAR - ENERJİLER; başta «İŞ ve HAREKET YİĞİTİ İNSANLAR» gerekli.

Oysa aydın sosyalistlerimizin binde 999'u birbirinin ayağının altına karpuz kabuğu koymakla ve binde bir çıkan İŞ ve HAREKET yığitlerimizin «pillerinin bitmesini» dörtgözle BEKLEMEK'le, veya tabanca kurşunu ile vuramazlarsa dedikodu kurşunuyla onları yere sermek şeydalarıyla ve de «ZUHUR» edecekleri günün şerefine kadeh kaldırmakla meşguldürler. Kutsal NEFİS MÜCADELESİ yoluyla temizlenip savaş meydanında ER gibi dövüşmek onlar için ÖLDÜRÜCÜ oluyor. Başarabilseler yüceleceklerini dumanlı kafaları bir türlü almıyor.

İŞ: Genel olarak: TEŞKİLÂT, özel olarak SENDİKADIR' PROLETARYA PARTİCİLİĞİ'nde iddialı herkesin donunun AK'ı - KARAS'ı burada belli olacaktır. Ama en evvel yukarıda andığımız «KARPUZ KABUĞU KOYMA»lar durmalıdır. Anladık SOSYALİZMİMİZİN hastalığı KÜÇÜK BURJUVA VOLKANİK PARÇALANMALARI'dır. Ama kafalar toparlanmazsa bir işe başlarken dahi olmadık sebeplerle DEVE KİN'lerini hortlatmak veya yaratmak ve toslaşmak kapısından SOSYAL FAŞİZM'in gireceğini ve şimdiden örneklerini verdiğini unutmamalıyız.

Sorumlusu : Süleyman Şaşmaz

Dizgi : Özel Matbaası - Baskı : Arben Matbaası Ocak 1977

DİSK — BURJUVA SOSYALİZMİ
VE
İKİNCİ KUVAYİMİLLİYECİ SENDİKACILIĞIMIZ

G İ R İ Ő :

Böyle bir konuyu hatırlatmak veya yıllarca önce söylenmişleri: Bilinenleri; daha somutça yeniden söylemek: Bildirmek iki yönden zaruri oldu:

1 — Aristokrat işçi zümresinin (Burjuva Sosyalizminin) işçi sınıfı içindeki nüfuzu artıyor:

Sendika faciası, «**hayasızca akını**» durdurulmak şöyle dursun alabildiğine gelişip, yayılıp, akıp gidiyor. Neo - Etatizmin (sendikacılığın yeni devletçi tutumunun) sol kanadı: DİSK, sağ kanadı TÜRK-İŞ yanında işçi sınıfımızın süratli uyanışı ile durmadan geliyor. Ve daha da gelişeceği besbelli. Bu (tıpkı Avrupa'da 1870'lerde olduğu gibi) işçi sınıfı içerisinde BURJUVA KOLU'nun (hem de sosyalist geçinen aristokrat işçi zümresinin) etkinliği artıyor demektir. Art-sın ne olacak diyemeyiz. 27 Mayıs Devriminin açtığı sosyalizmin konuşulma konağının ilk yıllarında o aristokrat işçi zümresi Türkiye İşçi Partisini kurmuş, 10 yıl Türkiye sosyalizminde at koşturmuştu. Ve boyunun ölçüsünü aldı: Tecrübelendi, sosyalizmin tadını aldı. Şimdi 1975'te, gene aynı zümreden bir bölük asilzade aydınarlada birleşerek yeniden Sosyalist Parti'yi ve T.İ.P.'i kurdu. Bir bölümü de 1976'da K.İ.P.'i (Köylü - İşçi Partisini) kurdu. Gene bu zümrenin asıl kelli fellî baş bölümü de daha keskin sosyalizmler dök-türmek üzere adım atacak ortam gözlüyorlar. O zümrenin bir partisi daha doğacak herhalde legalite (kannuncul) sancıları tekmeleri pek duyulur oldu... Kuru-

lacak elbet : Sosyal eğilimler varoldukça kendilerini her türlü gösterecekler. Buna karşı çıkmak, hele hele küfretmek asla doğru olamaz. Lâkin olayları olduğu gibi görmek ve ortaya koymak hepimizin boyununun borcudur. «Doğruların kendisi kimseyi incitmemelidir.» Ve onları yoketmeye kimsenin hakkı olmaz ve olmamalıdır. Sınıflar savaşının biricik temel silâhı olaylardır, doğrulardır. O silâhtan bilhassa işçi sınıfını alakoymak canilik olur.

Cebi dolu seçkin sendikacılarımız ve birkaç burjuva aydınımız böyle partilerle sosyalizm alanına girdilermiydi onun adı : BURJUVA SOSYALİZMİ olur. Klâsik bilimcil sosyalizme göre burjuva sosyalizminin mahareti, ekonomi tabanında: Sendikalizm; politika çatısında: Parlamentarizmdir. Yani işçi sınıfımızı birkaç kuruşla (ekonomimizle) avutup, parlamentonun kürsü ötügenliğiyle ruhunu gıdıklayıp reaya - kuyruk durumunda bırakmaktır. Dolayısıyla burjuvaziye yeyimettirmektir.

Türkiye'de dün - bugün görülen budur. Yarın da CHP ye, T.İ.P'e, S.P. K.İ.P'e kuyruk yapılmak istenecektir. Oysa işçi sınıfımızın yeri ekonomiye de politikaya da BAŞ olmaktadır. Ve baş yapılmalıdır, yapılacaktır, olacaktır.

2 — DİSK kuyrukçuluğu ve anarşizmi

Şimdi böyle bir durum karşısında sosyalistlerimiz maalesef iki uca kayıp metafizik düşünce ve davranış (duygusal, yüzeysel bakış) içinde Burjuvazinin pek istediği bir duruma düşüp yok oluyorlar.

Türkiye ortamımız küçük burjuva deryasıdır. Küçük burjuva nedir? Kapıkulu memur aydınlarımız, esnaf ve köylülerimiz ve reyalıktan (yarı köle ruhundan) kurtulamamış işçi zümrelerimizdir. Onların **GÜÇ** önünde her zaman iki davranış çeşidi olmuştur: 1 — **GÜÇ**'e tapma, ona eğilme, kul - köle kuyruk olma. 2 — **GÜÇ**'ü yenemeyince, onu çözemeyince, ona

küfretme, hot - zot etme yani Anarşizmdir.

Birinci uç : Kuyrukçuluk : Sosyalistlerimiz DİSK' in binalı, paralı, yayınlı, nutuklu GÜÇ'ü önünde eğil-memezlik edemiyorlar. Onları şimdiden devletlulaştırıyorlar. Herşeyi DİSK gibi görüp eleştiri silâhlarını toprağa gömüp onun tebasına giriyorlar.

İkinci uç : Anarşizm : DİSK'in GÜÇ'ünün Burjuva kökenini az - çok eliyle tutan sosyalistlerimiz, böyle bir gücü, işçi sınıfı değirmenine su haline getirme yani bir arada savaşarak aynı yolu yürüme zarureti ni sabırlıca kavrama ve davranma enerjisini gösteremeyince DİSK'e küfrediyorlar. Alabildiğine keskinleşerek ondan tamamen kopuşuyorlar. Eleştiri silâhını modernce bilinmselce değil de Battal Gazice bile kullanamayıp ANARŞİZM'e düşüyorlar.

Daha 15 gün önce İstanbul TÖB - DER salonunda yapılan bir gecede sosyalistlerimizin bu iki uca düşen grupları, bu uç davranışlardan ötürü birbirlerine girmişler, birçok arkadaş yaralanmıştır. Taban-caları çekip meydan muharebesine tutuşmalarına ramak kalmıştır.

İşte bu sebeplerden ötürü DİSK'in ne olup olmadığına kısaca şöyle bir hatırlatmak ve asıl önemli olan bu bir çeşit Neo - Etatizm (yeni devletçilik) adını alan DİSK - TÜRK-İŞ sendika faciası önünde bütün sosyalistlerimizi 7'sinden 70'ine dek nasıl seferber olacağımızı, hangi hedeflere yönelip bu hayasızca akını durdurmak ve sendika mutluluğuna çevirmek için neler yapacağımızı, yani II nci Kuvayimilliyeye (gerçek sosyalist) sendikacılığımızı yapabildiğimiz kadarıyla işaret etmek zorunda kaldık.

İKİ SORUN

Eğri oturup doğru konuşalım. Türkiye'de sendikacılık dediğimizde, göze batan iki konfederasyon var: 1 — TÜRK-İŞ, 2 — DİSK. İşçi sınıfımızın 1,5 mil-

yonunu Türk-İş, yarım milyona yakınına DİSK tutsak ve sağmal etmiştir.

Türk-İş'in maskesi düşeli (yerli - yabancı parabalalarının satılık - gizli ajanları olduğu anlaşılalı) yıllar oldu: İşçi sınıfımız hergün kurşun ve her türlü zılgıta rağmen Türk-İş'ten kopup, çok şey umduğu DİSK'e sarılıyor. Şimdilik işçi sınıfımızın sendikalaşma davranışında seçilen belirli yol: DİSK'tir. Ve daha epey zaman öyle olacağı benziyor.

O zaman bugün Türkiye'de sendikacılık alanında iki problem var çözülecek :

1 — DİSK'i (Asılzade işçi sendikacılığını) **bilince** çıkarmak.

2 — İkinci Kuvayimilliyeye (sosyalist) sendikacılığını teşkilâtlamak.

1 — DİSK (ASILZADE İŞÇİ SENDİKACILIĞI)

A — ASILZADE (ARİSTOKRAT) İŞÇİLER

«Modern güdümün yadigârı olan sosyal tabakalar: Bunların en göze çarpanları USTABAŞILAR ile AYDINLARDIR. Bu tabakaların ilişkileri dolaylı yoldan: İDARE, SİYASET güdümleri için olur.

Kapitalistler siyasî iktidarı ele geçirmeden önce gerçekten girişken kişilerdi. O girişkenlikleriyle üretimdeki görevlerine elverişli kalsaydılar, USTABAŞI ve AYDINLARA ihtiyacı kalmazdı.»

«Buna karşılık, işveren sınıfı hazır yiyiciliğe dökülüp gözetim ve bilgi görevini aksattıkça modern güdümün yadigârı gözeticileri aydın adlı modern kapıkullarını boyuna arttırmıştır ve arttırmaktadır.»

Teknik geliştikçe :

«İşçi artık makinenin hizmetkârı olmuş otamat bir bostan korkuluğudur. Otamatların daha çok yıpranarak verim sağlamaları için gözeticileri ve uzmanları sayıca arttırmak gerekir. Gözeticilerle uzmanların çıkarları artı - değer sömürüsünü arttırmakta toplanır. Durumları işçi sınıfını kılını kıpırdatamaz hale getirmekte toplanır. Düşünce, duygu ve davranışlarında bunatılmış işçi sınıfına karşı, Aristokrat işçi ile uzman aydın kendisini o çıkar ve durum bakımından kapitaliste paralel sayar (Dr. H.K. Sınıflar - Partiler. S: 12 - 13).

İşte bu tip işçilerin yolları (şansları) açılır ve işçi sınıfının başına sendikacı yapılır. Veya kendi uğraşmaları ile sendikacı olan basit dar geçimli işçi, sendikacı olur olmaz 5 - 10 bin lirayı cebinde görünce aristokratlaşır, asılzadeleşir ve çıkarlarını aynı bir kapitalist gibi gözler ve korur.

B — DİSK'İN GÜCÜ :

Önce DİSK'i bu kadar popüler yapan nedir? Veya DİSK'in GÜÇ'ü nereden geliyor, hangi sınıfa dayanıyor? sorusuyla işe başlayalım. Bu sınıf pusulası bizi doğrulara götürecektir.

DİSK ilk bakışta işçi sınıfına dayanıyor gibi gelir. Fakat işçi sınıfını tutsak ve sağlamal ettiği gözler önüne konulursa veya hatırlanırsa bunun ancak olağanüstü DEMOGOJİYLE yaratılan bir şartlanma olduğu ortaya çıkar. İşçi sınıfımızın kendi elleriyle yarattığı - yönettiği örgütler ancak işçi sınıfına dayanıyor demektir. Elbette tutsak ettiği - sömürdüğü ölçüde DİSK işçi sınıfına hem dayanıyor - hem dayanmıyor demektir. Yalnız genel hatlarıyla ele aldığımızda DİSK, işçi sınıfımızdan daha ziyade başka sınıf ve imkânlara dayanır.

Nice proletarya (işçi sınıfı) sosyalistleri biliyoruz: İşçi sınıfı uğruna onlarca yıl hapislerde işkencelerle cürümüş, 100'lerce eser üretmiş, parti, sendika, dernek çalışmalarıyla tüm hayatını, herşeyini yoğurmuş ve onun uğruna can vermiş; gene de DİSK'in temsilcileri kadar olsun bir çevre kazanamamış. DİSK'in gücünde bir bityeniği olsa gerek.

DİSK'teki bityeniği şudur: 1 — DİSK yöneticileri genellikle cebi dolu - Aristokrat işçilerdendir. Ve Türkiye'deki orta sınıfla çıkarları hemen hemen aynı ve birdir. 2 — Türkiye'de egemen zümreler 500 kişilik finans kapital (tekelci kapitalistler) çetesi ile 2.000 kişilik tefeci - bezirgân şebekesi Türkiye'de yalnızlı-

ğini ve vurgunculugunu gizlemek için ve işçi sınıfı mücadelesini kündeye getirmek için orta sınıfın ve DİSK'in uzlaşmacı mücadelesine, yaygınlaşmasına, onların yarattığı BURJUVA SOSYALİZMİ'ne izin verir, hatta destekler... Sırayla görelim.

B — VAHŞİ KAPİTALİZM VE DİSK

Kapitalizm İngiltere'de doğup 400 yıl serbest rekabet yarışıyla tüm Avrupa'ya yayıldı. Ve 19'uncu yüz yıl sonlarında rekabette üstün gelen ve kodamanlaşan şirketler - emlakçılar, kodaman banka kubbelelerinde sermayelerini tekelleştirdiler. Artık kapitalizmin tekelci - emperyalist çağı açılmış oluyordu. Bundan sonra her kapitalist daha doğmadan dev şirketlerin rekabetiyle ölmeye veya keçi kuyruğu gibi ne uza-yıp, ne de kıalmaya mahkûm oluyordu. İşte tekelci kapitalistler dışında kalan (Finans - Kapital locasından atılan veya daha doğarken kısırlaştırılan) bu kapitalistlere «VAHŞİ KAPİTALİST» diyebiliriz.

Türkiye'de aynı gelişim 40 - 50 yıla sığdırılabilir. Daha doğrusu sığdırılmıştır. Fakat Türkiye'de doğan Finans - Kapital de - Kapitalizm de ucube - sakat olmaktan kurtulamamıştır. Bir kaç 10 yılda, Devletçiliğimiz (İş Bankası - Sümerbank - Etibank) ile bir avuç tekelci Finans - Kapitalist yaratılmış, bu suni doğum Türkiye'yi ağır sanayiden mahrum yerli Finans - Kapitali hazır yiyiciliğe, Batıya bağımlı - esir etmiştir. Bu durumda Türkiye'nin kapitalistleri doğar doğmaz kendilerini hem yerli Finans - Kapitalistlerin hem de yabancı Emperyalistlerin ekonomik - politik zılgıtları önünde bulmuşlardır.

Bu tür kapitalistler Finans - Kapitalistlerden (tamamen olmasa da) ayrı vahşi Kapitalistlerdir. Orta sınıfı teşkil ederler. Ve bu sınıf 20'nci yüzyılın sonunda, Emperyalizmin, gebermesinin yaklaştığı çağda NATO'lar, SENTO'larla nükleer savaşa nasıl hazırlan-

dığını ve kıskırttığını her gün yaşantısıyla, bir sürü Battalgazi çağını yaşayan küçük burjuvadan daha iyi görmekte, ister istemez kurtuluşu şahika örneklerini gördüğü **SOSYALİZM**'de arar. Ve kendine göre bir sosyalizm stratejisi çizer; Sosyalizm alanına **asilzade işçi ve aydınlarla** adımını atar.

Şimdi gelelim DİSK'e: Emperyalizm geri bıraktığı Türkiye gibi ülkelerden «**Çapul ettiği AŞIRI - KÂR'dan bir bölümünü ayırır.**» Bununla tekelindeki kendi ülkesinin ve geri ülkelerin işçi sınıfları içinden «**Kendisine ACENTE - DAYANAK** olmasını beklediği bir aristokrat işçi zümresi yaratmıştır. Aristokrat işçiler her zaman işçi sınıfı içinde Burjuvazinin «**NÜFUZU**» nu ayakta tutmağa yararlar.» «**Klâsik Bilimcil Sosyalizme göre ARİSTOKRAT işçi zümresi her yerde, her zaman işçi sınıfı içinde yaratılmış bir BURJUVA KOLU sayılır.**» «**Bu klâsik karakteristiği Türkiye'de hiç kimseye taş atmış olmak için anmıyoruz. Yadırgamıyoruz da.**» Gayet doğal görüyoruz. «**Ne var ki doğrunun kendisi kimseyi incitmemelidir.**» (Dr. Hikmet Kıvılcımlı. Sınıflar ve Politika; sayfa: 22 - 23).

Böyle bir zümrenin Türkiye Sosyalizminde (işçi sınıfı mücadelesinde) yarattığı - yaratacağı olumsuz yanlarından kendilerini ve işçi sınıfımızı sakındırmak elimizden geldiğince başarılması gerekli bir görevdir.

İşte DİSK'in (Birkâç istisna) yöneticileri böyle bir ARİSTOKRAT işçi zümresinden sayılırlar. Önce «**Amerikan Finans - Kapitalinin AİD örgütünden maaş**» lanan Amerikancı TÜRK-İŞ'in ve Devletçiliğimizin tatlı su gangster sendikacılığı gerizlerinde beslendiler. **Palazlanır palazlanmaz** (o yıllarda işçi sınıfının olağanüstü sendikalaşma talepleri ve devletçilerimiz sayesinde bir - iki yılda palazlandılar) Türkiye Maden-İş, Türkiye Lâstik-İş, Türkiye Basın-İş, Gıda-İş, Türkiye Maden İşçileri Sendikaları ortaklaşa olarak 70 bin üye ile DİSK'i (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederas-

yonu) kurdular. O yıllar (1967) Türkiyede sosyalizmin konuşulma konağı idi. Burjuva aydınlarının şak - şakçılığı ve uyanan işçi sınıfımızın başka alternatif (seçenek) göremediği için adeta kendiliğinden akmasıyla kolayca TÜRK-İŞ'le rekabet etme uçuşlarına geçtiler. 10 yıl oldu sayılır. O gün bugündür hep aynı yöneticiler aynı tahtlarda çöreklenmişler. Bir oturup bir daha kalkmamışlar. Kalkmasınlar, bir şey demeyiz ama «iş»te yapmıyorlar. DİSK'in cacalı isminden başka neyi gördü? DİSK durduğu yerde büyüyor: Çilekeş işçi sınıfımız her gün sosyalizme uyanıyor. Uyandıkça oluk oluk DİSK'e akıyor. Fabrikasını teşkilâtlıyor. DİSK'in sendika devletine teslim ediyor. DİSK beğendiğini (yağ çıkarabileceğini) alıyor, beğenmediğini geri çeviriyor. DİSK'çiler bu akışı görüyor ve biliyorlar ve ense - kulak ağır pozlarda daha da masabent (oturgan) leşiyorlar. Devletlerini babadan oğul'a akrabadan akrabaya sürdürmek istiyorlar. Ve hastalıklarını işçi sınıfımıza da (bünyesine aldıkları Bölge Temsilciliklerine, işyeri temsilciliklerine de bulaştırıyorlar.

Teferruatla kafa çatlatmıyalım. Son 16 Eylül 1976 direnişinin sonuçlarını DİSK'in ağızından anmak yeterli :

1 — DİSK'in MC hükûmetine protesto için ve DGM (Devlet Güvenlik Mahkemelerine) karşı tuttuğu YAS'tan (işçi sınıfımızın direnişinden) sonra Finans - Kapital DİSK'i biraz olsun sigaya çekmek ve işçimizin DİSK'e akışını frenlemek için giriştiği karşı saldırıda: DİSK'in Genel Başkanına «**10 bin lira sendika maaşı, emeklilik maaşı, birkaç güzel dairesi, arsaları, inşaatları olduğunu**» (Gazeteler) yani birkaç milyarlık adam olduğunu kendi ağızından hür basında bangır bangır açıklamadılar mı? Baş böyle olursa yardımcı avadanlıklarının da nasıl olacağı ortaya çıkar...

2 — Ve netekim 16 Eylül direnişinin bir haftadan fazla sürmemesi işverenlerin bölücü, hinoğlu hince taktikleri sonucu direnişin genellikle kırılmasından, binlerce devrimci yetişkin işçinin işlerinden açılığa atılmasından sonra DİSK'te **oturgan** ve **hazırye-yici** olduğunu mağrurane de olsa şöyle cesaret arzederken belirtmedi mi? :

« a — Petrol - kimya, telekomünikasyon, elektrik, ulaşım (hava, kara, deniz) gibi stratejik iş kollarında örgütlenmenin,

b) Örgütlenmeyi ulusal düzeyde merkezileştirerek yaygınlaştırmanın, (500.000 işçi üyeye istense devrim de yapılır ama bizim DİSK daha «işyerlerinde daha güçlü örgütlenme» ile uğraşmaya karar veriyor.)

c) «Tabanın söz ve karar sahibi olması» açısından işyerlerinde daha güçlü bir örgütlenmenin, (Tepeden devletli örgütlenmesi yetmediği anlaşılıyor.)

d) Hareket içindeki kitleleri doğru bilgilendirmek ve burjuvazinin ideolojik saldırı ve yıldırma girişimleri karşısında morali yüksek tutmak açısından sendikal basın - yayının ve özellikle günlük ya da en azından kısa süreli periyodik organların konfederai düzeyde ele alınması ve gerçekleştirilmesinin.

e) İşçi sınıfı hareketine fiili olarak katılmayan kamuoyunun diğer kesimlerinin desteğini almak ya da en azından onları tarafsızlaştırmak için çalışmalar yapılmasının, (işçi sınıfının canıgönülden ikna ve seferber edilmezse köylü ve esnaf yerinden kıpırdatılmaz...)

f) DİSK'in malî gücünün arttırılmasının (üye aidatları arttırarak mı? Hazır yeyiciliği kısararak mı? Herhalde ikincisi olmalı çünkü başta anılan 5 madde havaya gider sonra).

g) İşten atılan DİSK üyesi işçi ve sendika temsilcilerini kendi anti - komünist ve DİSK düşmanı çiz-

gilerine çekmeye çalışan Maocu ve diğer goşist, bozguncu unsurlara karşı mücadelenin önemini ve acilliğini daha açıkça vurgulayarak (önce kendi gözündeki koca merteyi çıkararak yapılırsa faydalı olur.)

«**BİLİNCE ÇIKARMIŞTIR**» (altını biz çizdik) (DİSK aylık yayın organı sayfa : 3).

DİSK'in aristokratlığı için şimdilik bu kadarı yeter. İşçilerin acıyla anlattıkları durumlar, örnekler ilerde...

Bu durum DİSK'i ister istemez işçi sınıfından ve onun devrimci ruhundan koparıp orta sınıfların düşüncesine ve davranış alanına sokuyor. Profesör, doktor, hukukçu burjuva aydınlarımızla ve orta sınıfın diğer işveren ve politikacılarıyla çok daha kolay rezanans'a çıkar birliğine gelebilir oluyorlar. Ve yarım ağızla - yüzeyden de olsa kendi üsluplarınca **Tekelci Finans - Kapitale** karşı uzlaşık bir mücadeleye girişiyorlar...

C — FİNANS - KAPİTAL ve DİSK

DİSK, ortasınıfla böyle rezanansa kalsa gene o denli güçlü olamaz. Güçlü görünmesinin asıl önemli bir sebebi: FİNANS - KAPİTAL'in ve Emperyalizmin bu tür sendikacılığa ve onların yarattığı BURJUVA SOSYALİZMİ'ne izin veriş - göz yumuşudur.

Biliyoruz: «**İkinci Cihan Savaşında Faşizmin bir an katastrofa uğraması, galip Emperyalistleri son derece toleranslı olmaya sürükledi. Ve böylece Sosyalizm en geri sömürgelere dek bir çeşit «MEŞRULUK» kazandı.**» (Dr. Hikmet Kıvılcımlı, Sınıflar ve Politika S: 50.) Yani (12 aileyi geçmez) Dünya Finans - Kapitali, dünya halkları içinde olağan üstü yalnızlığını ve gerileyişini ve gözlere batışını sosyalizme az - çok izin vererek toz - duman, demogoji perdeleri arkasında gizlenmekle gidermeye kalktı.

Türkiye'de de Finans - Kapital «**70 bin kişide 1 kişi**» kadar azlıktır. Ve her geçen gün sermayesi ço-

ğaldığı kertede sayısı azalmakta, millet çoğunluğu içinde yalnızlaşmaktadır. «27 Mayısın sonra bu zümre iki elin parmaklarıyla sayılacak kertede az ve bir yüzük taşı kadar apaçık ortada kalınca sanki kendi kendisinden korktu ve millet içinde kendisini bir eriyik olarak gözden kaçırmak ve böylece geniş yığınları kendi yörüngesine oturtmak istedi.» (Dr. H.K. Sınıflar ve Politika S: 50). O bakımdan ilkin sendikacılığa, sonra sol görünen sendikacılığa ve Burjuva Sisyalizmine hak tanımak zorunda kaldı. Bunlar Finans - Kapital için gerçekten zor parendeler idi. Ama az - çok Batılı ağalarına ayak uydurmayı başardı.

DİSK ve Orta Sınıf bu durumda ekmek derdinden başlarını kaşımaya fırsatları olmayan yoksul işçilerden daha çabuk ve daha iyi bir şekilde geleceklerini seçip, kendi yoğurt yeyişleriyle sınıf teşkilâtlarına (Sendika - Parti) gitmişlerdir. Finans - Kapitalin legalitesinden (kanunculduğundan: Basın-yayın, TRT - TV - Örgütlenmelerinden) ellerinden geldiğince yararlanmışlardır. Kendilerinin Burjuva gerçekçiliğine kim dokunduysa onları yasaklamışlar, taşlamışlar, Proletarya Sosyalizminin Teorisini çoraklaştırmış, pratiğini aydınlıksız bıraktırmışlardır. Ve böylece reaya gelenekli işçi ve aydınlarımız önünde yıkılmaz bir **GÜÇ** imiş gibi göründüler, liderleştiler...

DİSK'in GÜÇ'ünün asıl temelleri işte budur.

D — DİSK VE YENİ DEVLETÇİLİK

«Türkiye'de bugün bir sendikalar meselesi yok, bir sendikalar faciası vardır. Sağlı, sollu Devletçilerimizin o başarılarını kimse inkâr edemez; Sendikaları da Devletçilerimizin tıpatıp kopyası yaptılar. Sendika, Devlet içinde özel bir Devletçilik oldu. Bir yol sendikaya yazılan işçi, ömür boyunca sendikanın «tebaa» sı durumuna giriyor, uygunsuzluk görüp çıktığı zaman bile sendikaya «dayanışma aidatı» adıyla vergi ödemek zorunda kalıyor. Sendika aidatını, işçinin kendi eliyle vermesine müsaade edilmiyor: Devlet baba, Sendika yavrusunu kendisine benzetmekle kalmamış, kendisinden daha nazlı tutmuş-

tur. Devlet yılda iki öğün vergi alır. Sendika her ay başı alacağı (tahsil masrafına ve zahmetine bile katlanmaksızın) hazırca kesilmiş, biçilmiş olarak cebinde bulur. Toplanan aidat ya süslü salonlarda gösterişli bir iki nutuk atılarak ele geçirilir, yahut iki - üç yılda beş - on kişi ile «Genel Kurul» denilen bir alicengiz oyunu tertiplenir: Danışıklı döğüş zabıtlar tutulur; tamamiyle hazır yiyici, tamamiyle işçi sınıfına kazık atmakla görevlendirilmiş, sendikacı adlı yeni bir zümre vurgunculara yem olur.» (Dr. H.K. Uyararak İçin... S: 83).

«Sendikacı güruhu, Devlet içinde bir Devlet kuruyorlar. İşçi sınıfından kapitalistin çaldığı artı-değeri kapitalistlere bırakıp, işgücünün ücretini, kapitaliste kestirerek paylaşıyor. İşveren sınıfının banker zümresi faiz, tüccar zümresi kâr alıyor. Sendikacı da kapitalistten bir haraç, işçiden aidat alıp geçim sağlıyor. O haracı arttırmaya çabalarken: İş süresini azalttırmaya; dolayısıyla kapitalisti daha çok işçi, daha mükemmel makinalar kullanmaya itiyor. Bir araya gelen işçilerin, küçük rekabet buzları eriyerek, sınıf bilinçlenmesine doğru önlenilmek istenen heyelân (dağların kayması) artıyor.

«İşçi sınıfımız Gangster Sendikacılığın tekelindedir. Uluslararası Emperyalist ajanların parayla satın aldığı kimseler, Bakanlarla özel uçaklarda kongrelere «şeref» veriyorlar. O sendika bütçeleri ve bilançoları belli casus örgütlerinde alınmış milyonları çekinmeksizin sergiliyor. Satılıklik arttırının değil, eksiltenin üzerinde kalıyor.

«Türkiye işçi sınıfı içinde, onun adına kurulmuş örgütler bir tek amaç güderler. Onlar sırf işçi sınıfını örgütlemekten tiksindirip kaçırılmak için kurulmuş birer kurtkapanı, it tuzağıdır. Bunda en ufak ikircilik ve kuşku yoktur. (4 milyon sanayi işçisi gösteren yine burjuva istatistiklerimizden duruma bakarsak Gangster Sendikacılığının işçi sınıfımızın üzerinde geçtik ekonomi mücadele yönünde teşkilâtlanmalarını, daha 2 milyon aşkın yalnız sanayi işçimiz sigortasız çalıştırmakta.) «Öyleyken, gene de o it tuzağı, kurtkapanı Sendika ve benzeri Örgütlenmeler, Türkiye işçi sınıfının sayısını da (neçeliğini de) bilincini de (niteliğini de) arttırmaktan geri kalmamıştır.

«Dikkat edelim. Bütün o en iyisi ipten kazıktan kurtulma, çoğu bilinçli bilinçsiz olarak burjuva ajanı «Sendikacı» etiketli yaratıkların teker teker kişi olarak bir tek amaçları vardır. Ömürlerinde sıradan işçi kaldıkça aylık 1200.— TL. sağlamayan ücret tutarı ile günde 8 - 10 - 12 - 24 saat geberesiye çalışmaktan öteye gidememişlerdir. Sendikacı olur olmaz gelirleri 5.000 liradan aşağıya düşmez. Azıcık polise veya pat-

rona hizmet etti mi, 10.000.— TL. sı garantileşir. Yaşama öyküsü para kazanmak olan bu adam; oturduğu yerde, meyhanede, kerhanede, 10 kat fazla para kazanmak için anasını, babasını ve daha neleri satmaz?

«İşte bu tip sendikacılar, yalnız soygun, vurgun yapacağız diye işçi sınıfına saldırıyorlar. Bir kapitalist nasıl milletin içine kendi çıkarını ve üstünlüğünü herkes zararına sağlamak üzerine bir «Özel girişim» (Şahsi teşebbüs) canavarı gibi atılır ve bunun en büyük sosyal meziyet gibi över biliyoruz. Sendikacılar da tıpkı öyle «meziyetli» dirler. Hatta kapitalistten de fazla ikiyüzlülükle girişirler.

«İşçi sınıfının sırtında, birbirleriyle tabancalı, bıçaklı «**Serbest Rekabet**» kürsüleri katekullilerine kalkışırlar. O bakımdan en bireysel «Özel teşebbüscü» bin kuduzları çetesi kesilirler. Kurduñ sürüyü daladığından daha beyinsizce yırtıcı utanmaz olurlar. Üstelik, idrarı Çatlatan bir Vatan, Millet, Sakarya benzeri «**Sosyal Adalet**», «**İnsan Hakları**» palavra demagojileri ortasında işçi sınıfımızı diri diri, çımçıy «yemeye» atılırlar. Ege-men sınıflardan görmedikleri saygı, ödül kalmaz.

«Ama, yerken kendileri de farkına varmaksızın, kimi sonuçları önleyemezler. Bilseler, dokuz tövbe istiğfarla, sermaye mihrabına yüzüstü kapanıp günah çıkartırlardı. Bilmeyerek birşey yaparlar. Yaptıkları, tıpkı kapitalist efendilerinin yaptıklarıdır. İşveren sınıfı, Toplum gibi yüce insancıl birliği ve bütünlüğü paramparça eden, her parçayı birbirine düşman eden bir kişicil çapul düzeni kurar. Ama o düzen ister istemez Kapitalist sistem gelişikçe artıcı biçimde **Sosyal Üretim** yordamını ve **Sosyalist İşçi Sınıfını** yaratır.

«Sendikacılar da tıpkı öyledirler. **Sendika** düzeninin kendi aşığılık vurguncu çapulları için savunurlar. Başka her düşünceleri ve davranışları yapmadır, sahtedir. Ama, o kalpazanlıklarına rağmen işçi sınıfını **Örgütlemek** zorunda kalırlar. Bu örgütlerde baltalamıya çalıştıkları işçi sınıfının **bilincini** bir türlü yokedemezler, istemiye istemiye geliştirmekten yakalarını kurtaramazlar. Bu kaçınılmaz bir modern prose gidişidir.» (Dr. H.K. Oportünizm S. 95 - 96).

DİSK bütün bu yargılamaların dışında mıdır? Ne yazık ki hayır! Cakalı ismine rağmen boylu boyunca içindedir. DİSK Ana Tüzüğü'nün «**Malî Hükümler**» inin 6 maddesinin 4 ü; 12 bendinin 9 tanesi DİSK'in, üyelerinden alacağı aidat ve gelirleri nasıl garanti edeceğine aittir :

«Madde 40 — (...) DİSK üyesi sendikanın talebi veya muvafakati veya aidatını ödememesi halinde DİSK bu aidatı üye sendikanın işyerlerinden alacağı aidat parasından kestirebilir. Böyle bir hal karşısında üye sendikanın DİSK'e veya ilgili işyeri işverenine veya müdürlüğüne karşı itiraz hakkı yoktur. Aidatı ödememesi ile ilgili ayrıca disiplin hükümleri de uygulanır.

Madde 4 1— (...) a — DİSK, işçi üyenin çalıştığı işyeri müdürlüğüne yazılı talepte bulunmak suretiyle bu aidatı her ay işçi ücretinden kestirebilir» ve buna benzer 4 bendden sonra (F) bendiyle gelirlerini şöyle iyice garantiler :

«(F) işçi üyeleri adına DİSK aidatının sendika tarafından ödeneceğine dair sendika taahhüdünün yazılı olarak kaldırılması veya geri alınması halinde, iş bu maddenin (a) fıkrası (işyerinde kestirme) hükmü uygulanır.»

Bundan sonraki 42 nci madde ve 2 bendi de gelirlerin «denetimi»ne aittir. ve ilh ve ilh.

Bu durum DİSK'e bağlı bütün sendikaları aynı davranışa iter. Zaten Yeni Devletçiliğin doğuşundan beri gelenekleşen bu hazır yeyicilik iyice «hüküm»leşir, tüzükleşir. İşçi üyeden alacağını işyerinden kestirtmeyen sendika ve sendikacı kalmaz.

İşçi bu durumda kendi isteği dışında bir haraca bağlanmıştır. Sorgu - sualsiz, her aybaşı geldi mi işverenin muhasebecisi sendika aidatını işçiden kesip sendikacıya tokalar. Sendikacı haracını alan mültezim (Bezirgân), işçi, sendikacıya bağlı reaya (serf - yarı köle), işverenler de asıl soyguncu derebey durumundadır. Ama bu gidiş nasıl Osmanlılıkta Derebey - Mültezim ile Reaya kapışmasına yol açmışsa, 20 nci yüzyıl Türkiyesi'nde de İşveren - Sendikacı ile İşçi Sınıfı çatışmasına yol açmıştır ve açacaktır.

«İyi, güzel diyorsun ama peki sendikacı nasıl ala-

cak aidatını? Gelir olmadan bir şey olmaz ki. Bina, telefon , koltuk, yayın, geçim, grev için para gerekli. Senin dediğin hayatta olmaz. Dünyada böylesi görül-müş değil» diyecekler çıkacak. Kişi mülkiyeti ve ka-zanmak fikri olağanüstü derinlikte beyinlerimize ka-zınmış ve de olağan üstü demogojiyle kafalarımız düşmanlarımızı dost sanacak kertede duman edilmiş olduğu için böyle bir şartlanma olağandır. İzah ede-lim:

Devletçiliğimizde, Türkiye işverenlerini, kendi kurduğu bankalarla - işletmelerle - kredilerle - vergi muafiyetleriyle besleyerek; daha doğarken onların (işverenlerin) girişkenliklerini öldürdü. Hazır yeyicili-ğe gömdü. Onları pamuklar içinde büyümüş çocuk gibi nazlı ve tembel yetiştirdi. Şimdi o şımarık çocu-ğun hazıryeyiciliği vatani ve milleti toptan Ortak Pa-zar'a satma hainliklerine vardı ve o denli pahalıya oturdu. Sendikacılığımızı da, Devletçilerimiz (sağlı - sollu) tıpkı kendilerine benzettiler. Devlet işletmele-rindeki işçileri sendikacılara peşkeş çektiler, üye ai-datlarını, sendikacıların ceplerine en kolay yoldan attılar. Ve sendikacıların girişkenliklerini böyle bir Bezirgân alışkanlığı ile sünnet ettiler. İşçiye de reaya durumuna sokup elini, kolunu bağladılar. Oysa, işçi herşeyiyle olduğu gibi sendikaya yazılmakta da - çık-makta da, aidat ödemekte de hür bırakılsa veya sen-dikacı aidatını mecburi kesim ile değil de kendi giri-şimiyle alsa gangster sendikacıyla - dürüst - iş erba-bı sendikacı arasındaki fark hemen sıritiverecek; sendikanın işçiye üstünlüğü ve devletlu tepeden ba-kan sendikacı yerine işçinin sendikaya üstünlüğü ve iş - hareket yiğidi sendikacı gelecektir. Veya sosya-list sendikacılığın doğabileceği ortam yaratılverecek-tir. Biran sendikacılık yapan insanın bunu anlama-ması imkânsızdır.

Bu durumda ise sendikacı 500 - 1.000 kişilik bir-

kaç fabrikayı devletçilerimiz veya işverenler sayesinde tepeden inme tebaasına (yeyim sınırlarına) soktu mu aylığı garantilenmekten öte bir sürü «AKSESUAR» da garantileniyor; bir daha yerinden kımıldat kımıldatabilirsen. İşçiler artık, biz örgütlendik, bizi de tebaana al diye, kapılarını aşındırsalar, eğer kalabalık değillerse, yani gelir azsa veya işveren ile mücadele zor olacaksa işçilere burnunun ucuyla bile bakmıyor: Sağlamca ilerleyeceği ortam - şöhret olmadığı için «gidin kardeşim, işveren sizi işten atar sonra DİSK'i kötülersiniz. Biz sizinle uğraşamayız» diye kapılarına kadar gelmiş örgütlü işçileri kibarca kovuyorlar. Savaşmayı göze alamayınca, sıvıştırmeyi mücadelesine süreklilik sağlamak anlamına getiriyorlar. İş yapmayan yanlış da yapmaz, nasılsa sağladıkları ünvanı aynı derekede tutmayı amaçlıyor, bir numaralı stotükocu (vaziyeti idareci) kesiliyorlar. Ama işçi sınıfımızdan, onun devrimci ruhundan ve görevlerinden kopup yavaş yavaş Burjuvaziye karışıyorlar.

E — DİSK ve GANGESTER SENDİKACILIK

Hepimizin bildiği gibi GREV, işçi sınıfının biricik nefis müdafaası, silâhıdır. Grev, yerinde kullanılıp, iş-günü süresi kısılır, ücretler arttırılabilir, iş güvenliği sağlanabilirse; işverenler tıpkı Batıda olduğu gibi; bir nebze de olsa mutlak sömürden (insan gücüyle ucuz çalıştırmadan) vazgeçip makinayla sömürüye kalkacaktır. Netekim 1960 tan bu yana ekonomimiz kaplumbağa yavaşlığından biraz ileriye gitmişse bunu işçi sınıfımızın her türlü mücadelesine, başta grevlerine borçluyuz. Grev ve işçi sınıfımızın tüm talepleri Ekonomi ve Politikamızı düzene sokan bir itici güç, AĞIR SANAYİ hamlemizin biricik zenbereğidir.

DİSK bu biricik sosyal determinizmi (belirliliği) göremiyor, görse kavrayamıyor, kavrasa hayata ge-

çiremiyor. Çünkü iliklerine dek metafizik ve skolastik mantığa, bürokratizme, asilzadelige gömülmüştür.

Bu konuda 100lerce örnek verilebilir. Şimdilik bu ana kanunu DİSK'in nasıl atladiğini kısaca formüle edeceğiz.

Bugün DİSK'in 500 bine yakın üyesi var. Biz onu 400 bin kabul edelim. Her aybaşı her üyesinin bir yövmiyesini hazırca işverene kestirilmiş olarak cebinde bulur. Bugün bir asgari ücret 60 liradır. Birkaç yıllık, bir - iki sözleşme görmüş işçi 100 - 150 lira yövmiye alır. Biz bunu çok alçak gönüllü olarak ortalama net 50 lira kabul edelim. DİSK her ay $400.000 \times 50 = 20$ milyon lira bünyesine almaktadır. Bunun 2 yıllık tutarı $20 \text{ milyon} \times 24 = 480$ milyon lira yapar. DİSK sendikaları bununla yetinmez, diğer sarı - Amerikancı sendikalar gibi her toplu iş sözleşmesinde : **«Üyelerin onayı ve toplu iş sözleşmelerine konacak hükümlerle toplu iş sözleşmesinden sağlanacak ücret artışlarının birinci ay farkları sendika tarafından alınır»** (Basın - İş Tüzüğü S: 31). Diyelim ki her toplu iş sözleşmesi 2 yıl için her üyesinin yövmiyesine ortalama 40 ar lira zam almış olsun. Bu bir ayda bir üye için 1200 lira, 400 bin üye için : 480 milyon lira yapar. Bir de bunlara : **«Net gündeliği tutarında», «Her yıl kesilmek üzere», «Bir grev fonu»** (Basın - İş Tüzüğü S: 31) nü eklersek o da iki yılda $400.000 \times 50 \times 2 = 40$ milyon lira yapar. Şöyle bütün 2 yıllık gelirleri toplarsak : $480 + 480 + 40$ milyon = 900 milyon lira eder. Yani DİSK bünyesine 2 yılda ortalama 900 milyon lira gelir girmektedir. Bu parayla DİSK'in bütün üyeleri 400.000 işçi sırt üstü yatsa, ortalama yövmiye net 50 liradan tam 1.800 gün yani tam 5 sene rahatlıkla geçinir; GREV yapabilir. Ki işçi sınıfımız inansın çok daha az bir geçimle de, boğaz tokluğuna mücadele verebilir. Bir lokma ekmek bir hırka giysi bile bulamadan çırılçıplak herşeyiyle İstanbul'dan Ana-

dolu'ya silâh kaçıarak **Birinci Kuvayimillîye savaşın-**
da canını ortaya koyan ve halen de geri dönülemez
20 yıllık ikinci kuvayimillîye savaşımızın kendiliğın-
den aç - açık savaşan biricik gücü işçi sınıfımız de-
ğil midir?

Bütün bunlara rağmen pratikte olan nedir? DİSK
ve ona bağlı olan sendikalar parasızlıktan yakınmak-
ta, greve giden ve gitmek isteyen işçilere hesap ve-
rememekte; işçileri kaçırmak (başka işlerde kaçak
çalışmak v.s.) yollara itmekte ve grev'e gitmekten
kaçmaktadırlar.

DİSK Genel Merkezi, 16 Eylül direnişinden son-
ra kıyımaya uğrayan bir - iki bin üyesine maddî yardım
yapamadığını ve eleştirilerle yıprandığını görünce is-
ter istemez, şu karara varmak zorunda kalmıştır :
«**DİSK'in maddî gücünün artırılmasını... bilince çı-**
karmıştır.» (DİSK aylık yayın organı. Sayfa: 3.)

Gene «**Maden - İş gittiği grevlerde para sıkıntısı**
çekmekte olduğunu açıklamıştır.» (Gazeteler).

Türkiye'de en yaygın ve örgütlü Tekstil işkolun-
da DİSK'e bağlı TEKSTİL Sendikası 1972 - 1974 yılları
arasında: «**115 işyerinde grev kararı almış**» bunla-
rın **18 tanesi grev oylamasının kaybedilmesi sebebi**
ile düşmüş», «73 işyerinde grev kararı alındıktan son-
ra toplu iş sözleşmesi imzalanarak yürürlüğe sokul-
muştur», «27 işyerinde ise grev kararına rağmen top-
lu iş sözleşmesi imzalanamamıştır», «56 işyerinde, iş-
yerinde de toplu iş sözleşmeleri sürmektedir.» (TEK-
STİL çalışma raporu S: 195 - 196, tablo: 7 - 8).

TEKSTİL Sendikasının örgütlü olduğu 171 işye-
rinden 27'si grev yapar halde olduğuna göre % 16
işyerinde grev uygulanmış demektir. Yalnız 229 say-
falık çalışma raporunda toplam üye sayısı, grevdeki
işçi sayısı, grev günleri belirtilmemiş, o zaman da
Tekstil'in ne denli uzlaşmaya gittiğini veya savaş-
tığını anlamak kayıp oluyor. Besbelli ki bazı şeyler ör-

tölmek istenmiş. Fakat biz biraz daha dikkatli bakarak grev uygulayan işyerlerinin 18'i Gaziantep'te, 4'ü Beyoğlu'nda, 3'ü Topkapı'da, 1'i Silivri'de, 1'i Yedikule'de olan küçük işyerleri olduğunu görüyoruz.

Gene en eski DİSK üyesi sendikalardan BASIN - İŞ sadece 1974 - 1976 yılları arasında 34 işyerinde örgütlenme yapmış olduğu halde (toplam kaç iş yerinde örgütlüdür, kaç işçi greve gitmiş, onun raporunda da yazılı değil) bu iki yıl içerisinde «Sendikamız 8 işyerinde grev uygulamıştır. Bu grevlerin 5 tanesi başarıyla sonuçlanmış, 3 tanesi ise içinde bulunduğumuz günlerde sürdürülmektedir.» (Basın - İş 60'nci Genel Kurul raporu S: 105).

«Acaba DİSK hiç silâh kullanmadan işvereni alt mı ediyor?» dersek, o zaman DİSK'in 1971'de çizdiği «Gerçekleşirmeye çalıştığı Devrimler» den bugüne kadar kaç «devrim» yapabildiğine bakmak lâzım. DİSK'in 5 nolu «DİSK'in 4 mücadele yılı» başlıklı 1971 yılı yayınında, «Geçen 4 yıl içinde önemi ve değeri daha da berraklaşan», «ilkeleri» ni 13 maddede sıralıyor. Biz birkaçına değineceğiz :

1 — «**BARINMADA DEVRİM** : İşçi meskenleri sağlık kuralları ve yapılış biçimleri bakımından elverişsizdir. İşçilerin çok büyük bir çoğunluğu kira derdiyle mücadele etmektedir. İşçiler insanlık onuruna yaraşır birer mesken sahibi olmalıdırlar. Yasalar bu yolda değiştirilmelidir.»

Aradan altı yıl geçmesine rağmen kiralar % 200 - 300 arttı. «Sağlık kuralları ve yapılış biçimleri bakımından elverişsiz» gecekondular çoğaldı. Ve DİSK 1975'te 5'nci Genel Kurulunda aynı sorunu tekrarlamaktan başka birşey başaramadı: «Kısa vadede gecekondularda oturan vatandaşların yaşama koşullarının düzeltilmesini sağlayacak uzun vadede... ve ilh...»

2 — «İŞÇİ ÜCRETLERİNDE DEVRİM»

Gene aradan 6 yıl geçmesine rağmen gerçek ücretlerde (alım gücü bakımından) artma değil eksilme vardır: «1970'te cari ücretler 10 puan iken 1975'in ilk ayında 16,2 puan yükselmiştir. Fakat aynı yıllarda tüketici fiatları da 7,5 puandan 18,5 puana fırlamış, gerçek ücretler de 2,2 puandan —2,3 puana doğru düşme olmuştur.» (Basın - İş 60'ncı Genel Kurul çalışma raporu S: 45). Yani işçi ücretlerinde devrim değil devriliş olmuştur.

3 — «VERGİDE DEVRİM»: Vergilerde de 6 yıl içinde «devrim» değil «devriliş» sürmüştür: «Dolaysız vergilerde servet vergileri her yıl düşmüş % 5'ten % 3'e kadar inmiştir. Maaş ve ücretlilerin payı ise % 55'ten % 70'e kadar çıkmıştır.» (Gazeteler).

4 — «BORÇTAN KURTULMAK İÇİN DEVRİM» DSK programına aldığı bu konuda da diğerleri gibi hiç bir çalışma ve etkisi olmamıştır: «Borçlarımız 6 yılda % 200 - 300 artarak 250 milyar liraya fırlamıştır.» (Gazeteler).

Kısacası DSK'in «ilkeleri» lafta kalmış ve her genel kurulda ve de yayın organlarında edebiyatlarla güzelleştirilerek aynı sorun ve «ilkeleri» pişirip pişirip önümüze koymaktan başka bir iş kotarılmamıştır.

Peki nereye gidiyor toplanan gelirler? Profesyonel sendikacıların her birinin 5 - 10 bin liradan aşağı olmayan maaşlarına, 200 - 300 bin liradan aşağı olmayan binalara, 20 bin liradan aşağı masrafsız patlamayan cakalı - törenli Genel Kongrelere, bitmez tükenmez kırtasiye masraflarına ve görevlere.

Kendine «DEVİRİMCİ» adını veren bir sendikanın bu denli acıklı ve gangster durumuna düşmesi gerçekten insanı üzücü ve düşündürücüdür. Olayların dili şimdilik böyle. İnşallah ileride bu gidiş daha artırılmaz ve zıttına döndürülür.

2 — İKİNCİ KUVAYİMİLLİYECİ (SOSYALİST) SENDİKACILIĞIMIZI TEŞKİLATLAMAK

A — II NCI KUVAYİMİLLİYE ANLAMI :

Önce «İkinci Kuvayimilliyeci» terimi üzerinde duralım biraz :

Her ülkede olduğu gibi Türkiye halkının devrimci gelenekleri vardır. Bunların en yakını ve en üstünü: «**Dış emperyalizme ve iç komprador ve bezirgânlara karşı verilen kurtuluş savaşımız: Kuvayimilliyeciliğimiz**» dir.

Çin'de, Vietnam'da, Yugoslavya'da aynı tipte kurtuluş savaşları hayli **uzun ve sancılı** geçtiği için sınıngılı oldu; halk tecrübeleni, insiyatifi daha çok ele geçirdi ve bu geleneği sosyalistliğe, ülkelerini de sosyalizme dek vardırı. Türkiye'de Birinci Kuvayimilliyecilik «**saman alevi**» gibi yandığı ve söndüğü için insiyatif (girişkenlik) halk pek tecrübe kazanmadan Burjuvazinin elinde kaldı ve Bizim Kuvayimilliyeciliğimiz Kapitalizme dönüştü. Bir kaç 10 yılda Türkiyemiz yerli **Tekelci Kapitalistlerin** ve onların dayanağı **Emperyalizmin** tahakkümüne yeniden düşürüldü. Türkiye Bezirgânlığı ve Derebey kalıntıları da Tekelci Finans Kapitalin yedek gücü durumuna düştü.

Yani 50 yıl sonra yeni bir Kuvayimilliyeye veya **II nci bir millî kurtuluş savaşı** göreviyle karşı karşıya kaldık.

Birinci Kuvayimilliyecilik (Düşman iyice kendini belli ettiğinden) **ÇETECİLİK** biçiminde kendini gösterdi. **İkinci Kuvayimilliyeciliğimiz** 20 nci yüzyılın ege-men zümrelerinin pozisyonlarına (Şirketler + Bankalar arkasında gizlenmelerine) göre **Proleterya Partisi + Sendikalar + Kooperatifler + Dernekler ve buna benzer örgütler** biçiminde işçi sınıfının öncülüğünde yönlenecektir.

B — II NCI KUVAYİMİLLİYEDA SENDİKANIN

ÖNEMİ

«Finans - Kapital loca çetesi, Tefeci - Bezirgân, Lonca - Tarikat ağlarıyla avladığı 40 milyonluk Türkiye halkını Oy davarı gibi kullanabiliyor. Niçin?

a — Çünkü: 4 milyonu aşkın işçi sınıfımızın 2 milyonunu, Gizli CIA ajanı Sendika Gangesterlerine tutsak ve sağmal etmiştir.

b — Çünkü 3 milyonu aşkın üretmen köylülüğümüzü, Gizli CIA ajanı Tarikat Yobazlarına kısıvrak bağlatıp yeyim etmiştir.

Demek gerici sömürgeçler, Türkiye yığınlarını da (ikide bir böbürlendikleri gibi) «Hür seçimler» ve «millî irade» ile değil, en domuzuna örgütlü ve en domuzuna gizli acı kurşun ve sağlı süngü gücüne dayanan Kanunsuz vurgunlar, çapullar mekanizması ile tekelinde tutuyor ve tahakkümünü sürdürüyor.» (Dr. H.K. S: 15. Anarşi Yok! Büyük Direniş).

«Vatan + Millet satıcı» bu durum nasıl zittına döndürülebilir? «Çivinin çivi ile sökülebileceğinde» en ufak bir hayâle kapılma» dan «ordulaşmakla».

Ordulaşmanın çatısı: «30 + 300 + 3000 üyeli Proletarya Partisi (İşçi sınıfının çelikleşmiş öncü örgütü)» dir. O olmadan ordulaşma ve kurtuluş hayaldir.

Ordulaşmanın Tabanı: «Gerek askercil, gerek sosyal savaşta. örgütlü 1 kişi her zaman en az 10 kişiyi sürükler. Onun için, er örgütlenmede «onbaşılık» mekanizması biçimleyici rol oynar.

a) 10 Türkiye yurddaşından 1'i çalışan işçi, 1'i üretmen köylü, 3'ü işçi ailesi, 4'ü köylü ailesi'dir. İşçi - köylü ittifakında örgütlü 1 işçi, 10 üretmen köylüyü rahatlıkla yedek güç edinebilir.

b) Demek 300 bin örgütlü işçi, 3 milyon üretmen köylülüğümüzü en demokratik ölçüde örgütleyip Devrimci gidişe gönüllü olarak katmaya yetebilir.

c) Objektif sınıflar potansiyelinin nedenli somut bir gerçeklik yaşadığı; beğenmediğimiz DISK çatısı altında bile 400 bin işçi - bulunuşundan anlaşılabilir.

Bu durum yığın örgütlenmesinde nerelere nasıl emek verileceğini duruca açıklar.» (Dr. H.K. Anarşi Yok! Büyük Direniş S: 18.)

Demekki «Beğenmediğimiz DİSK çatısı altında» ki 400 bin işçimizi hem **çelik çekirdek** işçi sınıfı partimizi yaparak, hem de onları gangester sendikacılığın tutsağından kurtararak örgütlediğimiz an; «Gizli CIA ajanı **tarikât yobazlarına** kısıkvrak» bağlatılan «3 milyonu aşkın **üretmen köylülüğümüzü**» de kurtarıp İkinci Kurtuluş Savaşımıza yedek güç yapmış, «35 milyon Türkiye yurddaşını kurtuluşa ulaştıracak siyasî gücü olgunlaştırmış» oluruz.

Yani «**Millî kurtuluşumuzda, millî kalkınmamızda sendikacılık vahşetinin tehdidi altındadır.** (Dr. Hikmet Kıvılcımlı). Proleterya Particiliğinde iddialı bütün «Parti» ler, samimî sosyalistler «yedisinden yetmişine dek seferber olmazlarsa, ve Mehmet Akif'in deyişiyle: «**Bu hayasızca akın**» ı durdurmazlarsa, Babil çağında yaşatılmak istenen işçi sınıfımız, insanın insanı çitir çitir yediği vahşet çağına doğru itilmekten kurtulamıyacaktır.» (Dr. H.K. Uyarlamak için İlh. S: 85).

C — DİSK VE BURJUVA SOSYALİZMİ ÖNÜNDE SOSYALİST DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ

DİSK'in orta sınıfa ve **Finans - Kapital** icazetine dayandığını koymuştuk.

Problem gerçek sosyalistlerin DİSK önünde nasıl düşünüp - davranacağı konusudur.

Bu durumda iki zıt eğilim görülüyor :

1 — DİSK'e ve Burjuva Sosyalizmine «Ne NİMET» diyerek dört elle sarılmak. Her ne pahasına olursa olsun «HİÇ YOKTAN İYİ» demek. «BU KADARCIĞINI BARI» savunmak. Yükselsek göklerden her ne yağarsa yercil kucak açmak. Alkış tutmak.»

2 — Tersine, DİSK ve Burjuva Sosyalizmi «Mademki «yukarıdan» (iFinans - Kapital tarafından sürülüyor) geliyor, onu hiçe saymak. Yeryüzünün en hinoğluluğun canavarı olan Finans - Kapitalin «habis ruhu» diye yalnız kötölemek. Bu yeni oyuna düşmemek için yatıp kalkıp burjuva sosyalizmine ana avrat söylemek.»

Yani DİSK'e ve onun burjuva oyunlarıyla çiftleşip kotardığı «Burjuva Sosyalizmine ya «EVET!» deriz. Gününü gün

eden bir «gerçekçi» alçak gönüllülüğü ile «AĞIR DELİKANLI» pozunu takınız. Baş ağır, kulak ağır, zamanı gelince şahlanmak üzere köşemize çekiliriz. Yamyassı bir «VICDAN HUZURU» içine gömülürüz. O zaman sosyalizmin «hot sosyete» si içinde en kodaman kapitalistler için bile «SAYGIDEĞERLEŞİRİZ.» Evliyalar gibi sosyal madde ötesine çıkarız. Buda yolunda Nirvanaya kavuşuruz. Yok oluruz.

Yahut tersine döneriz. Türkiye'nin her Burjuva sosyalizmi gösterisine top gibi patlıyan keskin bir «HAYIRI» çekeriz. Böyle bir sosyalizmi görmeye, hatta iştimize dayanamayız. Bulduğumuz yerde bir kaşık suyla boğacağımıza inanırız. Bu hırs altında, «İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCI BİLİNCİ» adına göstereceğimiz negatizm (olumsuzluk) ile «VAZİFEMİZİ YAPMIŞ» sayılırız. Artık İsa'yı çarmıha gerilmeye gönderen Roma Valisi Pons Pilât yeteneğiyle «ELLERİMİZİ YIKARIZ.» Böylece yenden ve ters yoldan iyi saatte olsunlara karışırız, «sırta kadem basıp» gene yok oluruz.

Karşımızdakilerin pek istedikleri de budur: (DİSK'in) Burjuva Sosyalizminin «RAHAT» bırakılmasıdır. Burjuva Sosyalizmi en çok öyle metafizik mutlaklık taşıyan birer «Evet» ve «Hayır» önlünde keyiflenir. Evet diyenler kendi kendilerini inkâr etmişlerdir. Hayır diyenler, (DİSK'i) Burjuva Sosyalizmini inkâr gösterisi altında, savuştan caymışlardır. Bu iki «çekimsizlik»ten karşımızdakiler çok yararlanırlar.»

«Her iki durumda da burjuva sosyalizmi bir oportünizm kal'ası olarak ayakta kalır. Ne içinden, ne dışından yıkılmaz. Mensup olduğu burjuva «BOZUK DÜZENİ»ni sonuna dek, kimi çelebice, kimi afakanlar geçirerek habire «ELEŞTİRİR»: Yani eleştiri adı altında, ters yoldan Burjuva Sosyalizmini savunmakta ağır topçu rolünü oynar.» (Dr. Hikmet Kıvılcımlı, Sınıflar ve Politika S: 51 - 52 - 53.)

«Gerçek Proletarya (işçi sınıfı) sosyalizmi elbet (DİSK'in ve) Burjuva Sosyalizminin ne mutlak anlamıyla DÜŞMANIDIR, ne mutlak anlamıyla DOSTUDUR. Proletarya Sosyalizmi diyalettiktir, deyince şunu anlıyoruz:

(DİSK ile ve) Burjuva Sosyalizmiyle ne yamyassı ve sulu hayran bir DOSTLUK güder, ne hiç bir kompromi (pazarlık) tanımayan sonuna dek keskin DÜŞMANLIK güder.

Proletarya Sosyalizmi (DİSK ve) Burjuva Sosyalizmiyle DOSTLUĞUNU DÖĞÜŞEREK GELİŞTİRİR. Bir tarafın silâhını teslim etmesiyle kurulan ilişkiye dostluk değil KULLUK adı verilir.» (Dr. H.K.).

O bakımdan ilkin küçükburjuva sosyalistlerimizin DOKUNULMAZlaştırmaya kalktığı «günün KÜÇÜK SAKINCALARI»na,

«DEV SAKINCALARA» dönüşmeden dokunmakla işe başlamalı, DİSK'i ve sınıfdaşları BURJUVA AYDINLARINI «daha realist» olmaya alıştırmalıyız. Yoksa «Bir yanda belki Burjuva Sosyalistlerini daha realist olmağa alıştırmadığımız için, boyuna yanılmaktan ötürü günaha gireriz. Öte yanda Proletarya Sosyalizmini ileride önlenemeyecek hayallere kaptırıp boşu buşuna yıpratırız ve yitiririz.» (Dr. H.K.).

1 — «Türkiye'de BURJUVA SOSYALİZMİNİ, emperyalizme ve Tefeci - Bezirgân sınıfına karşı mızrak ucu gibi kullanmak bir çok kuvvet israflarını önleyebilir. Bu bakımdan bütün devrimci güçler Burjuva Sosyalizmin belirli dönemece dek «ÖNCÜ» olarak tutmakta büyük bir sakınca görmiyebilirler. Yeterki ne dediklerini ve ne yaptıklarını bilsinler ve bilince çıkarabilsinler.» (Dr. H.K. - A.Y.. S: 40).

Yalnız sadece pratikte belirli zaman ve şartlar içinde verebileceğimiz bu «ÖNCÜ» lüğü «20 nci yüzyılın 77 nci yılında» fazlaca ciddiye almak bizi hayal âlemine ve Türkiyemizi yangın yerine çevirebileceğini, dünyada işçi sınıfı sosyalizmini önleyen biricik gücün artık Burjuva Sosyalizmi olduğunu bir saniye bile unutmamalıyız.

Ve DİSK de Burjuva Sosyalizmi ile Proletarya Sosyalizmi arasındaki **SINIRLARI** hiçbir sakınca ve kanı miyavlamalarını dinlemeden, her zamankinden daha çok bugün belirlendirmeli, onların yüzlerine karşı söylemeliyiz.

2 — Hep DİSK ile Burjuva Sosyalizmi ile İşçi Sınıfı Sosyalizmi arasındaki «uçurumun derinleşmesinden, ve Finans - Kapitalin bu uçurumu kötülüğüne kullanmasından ürkülmektedir.»

«Bu «Taktika», hem kısa vadeli, hem gerçeklik dışıdır.» «**Akacak kan damarda durmaz**» onu suni tanponlarla vücutta tutmak kangren gibi düzelmez hastalıklara kardırabilir. Onların maskelerini indirip açıkça dövüşmeliyiz; dostluk doğacaksa böyle doğsun. Çünkü onlar ne hayalperest küçük burjuva, ne de «**satılık ajan**»dırlar. En kötüsü kendini ve çevresini alengirlice aldatabilecek samimi demogoglardan-

dir. Ve onlar ancak sağlam ortam gördüler mi kimseye aldirmeden yollarını alırlar. Onun için gerçek sosyalistler her an eleştiri için «**sapanında taş taşımalılar**» ve «Bırak kuduzu, dilediğini ısırın» anlamındaki yapma dokunulmazlıkları paramparça etmelidirler. Proletarya Sosyalistleri, karşı sayılan cephe-den ancak bu şekilde adam kazanabilir. «Düşünce ve Davranış savaşlarının harman olmadığı yere şeytan bile uğramaz, değil ki gerçekten burjuva ve küçük burjuva savaşçıları uğrasın.» «**Kimsenin hatırına toz kondurmamak**» veya «**ört uyusun, besle büyüsün**» mantığı Finans - Kapitalin kokmuş stotükoculuğu (vaziyeti idareciliği) dur. İşçi Sınıfı Sosyalistlerinin açıkça ve yiğitçe verecekleri savaşla bu **DURGUNLUK** ve **KUYRUKÇULUK** paramparça edilip samimî savaşçılar kazanılacaktır. Dost, düşman bunu böyle bilmelidir.

D — POLİTİKADA SAVAŞ

«Savaş denildi mi, sırf çelebice sözcükler kendiliğinden suya düşer. Güreş için birinci şart elense etmektir. Güreş, yenmek için yapılır. Elense edenler, birbirlerinin sırtlarını yere getirmeyeceklerse, ne zahmet ederler? Danışıklı dövüşün en kalp akça sayıldığı yer sosyal savaş alanıdır. Sosyal ve politik dövüş, horoz dövüşü değildir. Sırtı yere getirmek karşılıklı ACİ BÜÇ kullanmaya dayanır. Yalnız kabadayılıkta değil, politika-da dahi, yenmek, yenilmek olağan şeydir. Görünüşte gürleşenler kişilerdir. Gerçekte kişilerin yenişleri yahut yenilşleri, her zaman, her yerde: Prensiplerin, düşüncelerin, metotların, davranışların yenilip yenişleri olur ve hep öyle olmalıdır.

İnsan, kuralına uygun kavgadan, hele birbirinden korkmamalı, ölse hiç kaçmamalıdır, korku hiç bir «sadre şifa» vermez. Kaçış: Kimseyi kurtarmaz. Tarihte nice uluslar; en kanlı boğazlaşmalar sonucu kaynaşıp kardeşleşmişlerdir. Modern milletlerin hepsi o kaynaşmalardan doğmuşlardır. Modern sosyal ve politik savaş, neden başka türlü olsun? Topluluklar için doğru olan bu kural, kişiler için de doğrudur.

Hele savaş, sosyalizm gibi modern çağın en kaçınılmaz ortak prensipli eğilimleri arasında olursa, büsbütün verimlileşir. Karşılaşan her tez, antiteziyle anlam kazanır. Çarpışma ne

denli yaman olursa, SENTEZ o denli güçlü olur. Başka türlü-
sü: Tezsiz, antitezsiz karşılaşmalardan doğacak, SENTEZ, ku-
runtu ötesinde ne görülmüş, ne işitilmiştir.

Ülkü ve prensip savaşında, kimsenin kaşına, gözüne ba-
kılmaz. Alınmaca, darılmaca yoktur ve olmamalıdır. En çok
düşkün olunulan «KİŞİLİKLİK» ve kişi olgunluğu yalnız kıyası-
ya savaşılarak edinilir ve geliştirilir.» (Dr. H. Kıvılcımlı. Sınıf-
lar ve Politika S: 77).

E — PROLETARYA SOSYALİSTLERİNE VE PROLETARYAYA TEKLİFLER

Bu söylediklerimizi genelden özele indirgediğimiz
zaman elle tutulur öneriler şöyle iki başlıkta özetle-
nebilir :

**1 — DİSK dışında sendikalaşarak ve onunla sa-
vaşarak birlikte yol almak.**

**2 — DİSK içinde onunla savaşarak birlikte yol
almak.**

Bu iki düşünce ve davranış da birbirinden pek
ayrı özellikler, öncelik ve sonralık taşımazlar. Zama-
nına ve yerine göre her ikisi de sırayla ve içiçe uy-
gulanabilir ve uygulanmalıdır.

1 — DİSK DIŞINDA SENDİKALAŞMAK VE DİSK'LE SAVAŞARAK BİRLİKTE YOL ALMAK

«ESNAF OLMAYAN İŞÇİLER: Esnaf Dernekleri Kanunu-
nun 8 inci maddesi ile eski sistem kuruluşlara ısmarlanan ve
işçi nüfusumuzun yarısını tutan gerçek işçi vatandaşlarımız,
bağımsız ve hür işçi sendikaları kuracaklardır.» (V.P. Programı).

1970'te «iktisaden faal olan nüfusumuz yani ça-
lışan insanlarımızın sayısı: «15.118.887» kadardır. Bu-
nun «9.306.348'ini erkek», «5,812.000'ini kadın» olu-
şturmaktadır. Bugün bu sayı en azından % 10 - 20 ara-
sında bir artış yapmış olmalıdır. Çünkü kentleşme
(işçileşme hızı) her yıl % 6 kadardır. (Not: 1975'in
nüfus sayım sonuçları yayınlanmadığı için bu rak-
amlardan yararlanacağız. Rakkamlar 1975 istatistik
yılığından alınmıştır. Sayfa: 150.)

Çalışan insanlarımızın «9.281.024 ü Tarım, Ormancılık, Avcılık, Balıkçılık» işleriyle uğraşırlar, yani yarı proleterdirler. Onları bütün çalışanların içinden çıkaralım. Geriye kalır: 5 milyon 837 bin 863 çalışan kişi. Bundan da 1 milyon 900 bin sigortalıyı ve 1 milyon Emekli Sandıklıyı (memuru) çıkaralım. Geriye kalır: 2 milyon 937 bin 863 çalışan kişi.

Bu insanlarımız proleterleşmiş güç olarak sendikasızsız ve sigortasız olarak iş görmektedirler. Yuvarlak hesap konuşursak 9 milyon çalışan insanımız: Proleterleşmeye hazır, 1 milyon çalışan insanımız: Memur adlı proleter 2 milyon insanımız sigortalı ve sendikali proleter, 3 milyon insanımız sigortasız ve sendikasızsız işçi (proleter) durumundadırlar.

Şimdi bu rakkamları niye andık? Şundan: Rakkamlardan çıkan sonuç :

1 — Hem Gangster sendikacılarımızın ne denli hazır ve kolay ve de tenbel «**çalışma**» yaptıklarını,

2 — Hem de sendikalaştırılacak ve de kanunsuzca domuzuna gizli ve canice işçi çalıştıran işverenleri (sigortasızları sigortalılaştırarak) kanuna teslim edecek ne kadar işçi olduğunu gösteriyor.

Yani bu iki sonuç bize hem gangster sendikalar hakkında **BİLİNC**; hem de **GÖREV** : çalışma alanı veriyor.

Şimdi de işkollarındaki işçi dağılımına bakalım :
«İstihraç Sanayii (Maden ve Taşocakları) : 110 bin 077

İmalat sanayii : 1.230.682

İnşaat Sanayii : 431.074

Toptan, perakende ticaret : 638.980

Ulaştırma, haberleşme depolama : 357.111

Elektrik, su, gaz : 14.544 (1975 istatistik yıllığı sayfa : 150)

Toplum hizmetleri : 1.533.905»

Demek ki sanayi sayılan işyerlerinde en fazla

işçi bulunan «iktisadi kol» «imalat sanayi» sonra «in-
şaat sanayi»dir.

«İmalat sanayii»nin de ayrılan iş kollarındaki işçi dağılımına bakalım :

«Tekstil	: 168.080
Gıda - İçki - Tütün	: 175.773
Madeni Eşya	: 217.929
Taş - Toprak - Çimento	: 53.039
Ecza - Kimya - Petrol	: 41.023

(S.S.K. 1972 istatistik yıllığı)»

İşkollarında da en fazla işçi çalıştıran işyerleri «Madeni eşya», «Gıda - Tütün - İşçi» ve «Tekstil» işyerleridir.

Şimdi bu işkollarındaki örgütlenme dağılımına bakalım :

(Aslında bu örgütlenme konusunu en doğru ve elle tutulur biçimde şöyle araştırmak gerekirdi: Her iş kolunda kaç sendika var? Her sendika en son aylık durumuna göre nerelerde kaç üyeye sahip? Bunların örgütlenme sahalarındaki işyeri büyüklükleri nelerdir? Örgütlenmemiş olanların sigortalı kesimi ve işyerleri büyüklükleri ne kadardır? gibi sorulara verilecek cevaplarla ancak istediğimiz aydınlığı sağlayabilirdik. Ama ne Devlet istatistikleri ne de Sendika Devletin istatistikleri bu konuda bir ışık vermiyor. Bulamadık, Biz bu durumu kendi ellerimizle yapmak üzere ileriye bırakıyoruz. Şimdilik şöyle kabataslak da olsa «Sigortalı olanları örgütlü kabul ediyoruz.» Çünkü bizim sendikacılar öyle sigortasız ve küçük işyerleriyle pek uğraşmazlar; Hazır lokmaya bayılırlar.) Ve önce imalât sanayiindeki sigortalı sayısını bulup tüm imalât sanayiinde çalışanlardan çıkarıp imalât sanayiindeki örgütsüz işçi sayısını; sonra da işkollarına göre örgütlü - örgütsüz işçi sayısını bulmak için de: Her iş kolundaki sigortalı sayısı-

nı bulup genel «imalât sanayii toplamından çıkarak ayrıştıracağız :

1970 istatistiklerine göre: **İmalât sanayiinde** çalışanlar toplamı : 1 milyon 230 bin 682 dir. Sigortalı sayısı (imalât S.'inde): 711 bin 364 dür. Demek ki (1 milyon 230 bin 682 — 711 bin 364 =) 519 bin 318 imalât sanayii işçisi sigortasız ve örgütsüzdür. Bu rakam hemen hemen imalât sanayiinin yarısıdır. Yarı yarıya örgütlenme talebi ve ihtiyacı var demektir.

Şimdi iş kollarına göre örgütlülük ve örgütsüzlük dağılımını görelim.

İnşaat iş kolunda : Toplam çalışanlar 431 bin 074 işçidir. Sigortalılar: 228.782 işçidir. Demek: Gene yarı yarıya yakın işçimiz inşaat iş kolunda örgütlenme bekliyor.

Maden istihracı ve taşocakları işkolunda : Toplam çalışanlar: 110.077 dir. Bunun sigortalı sayısı 87.928 olduğuna göre. Geriye kalan: 22.449 maden kömürü. Taşocağı, çeşitli maden ocağı işçisi örgütsüz ve sigortasızdır.

Toplum Hizmetleri İşkolunda : Toplam çalışanlar: 1.533.935 tir. Bunun 1 milyonu memur demiştik. Geriye kalır: 533.935. Bu işkolunda sigortalı sayısı 162.307 olduğuna göre 371.628 hizmetli örgütlenme bekliyor demektir.

Ulaştırma, Depolama, Haberleşme işkolunda : Toplam çalışanlar: 357.111. Sigortalı sayısı: 54.000; örgütsüz: 303.111 insanımız vardır.

Gelelim «imalât sanayii»indeki işkollarındaki örgütlenme dağılımlarına :

Tekstil işkolunda : Gene 1970 istatistiklerine göre: Sigortalı sayısı: 122.989.

Toplam imalât sanayiindeki sigortalı sayısının % 23'ünü oluşturduğuna göre, imalât sanayiinin örgütsüz - sigortasız sayısı (519 bin 318) içinde kabataslak aynı oranda tekstil işçisi olduğunu düşünür-

sek demekki: Sigortalı kadar da yani bir o kadar da sigortasız ve örgütsüz: 125 bin tekstil işçisi vardır.

Madenî Eşya İşkolunda: Sigortalı sayısı: 112.506.

Tüm imalât sanayiinde sigortalı çalışanlar içinde bu sayı % 18'e tekabül ettiğine göre; sigortasız imalât sanayii işçileri içinde aynı oran: 100.000 **Madenî Eşya işçisi** yapar. Yani Madenî Eşya İşkolunda **100 bin işçi örgütsüzdür.**

Gıda - İç - Tütün İşkolunda: Sigortalı işçi sayısı:

Gıda: 100.015 + içki 11.443 + tütün 44.736 toplam = 155.894 dür. Bu sayının toplam imalât sanayiindeki sigortalı işçi sayısına oranı % 25 olduğuna göre imalât sanayiindeki **Sigortasız - Örgütsüz işçi sayısı** içinde bu oran: 130 bin işçiye denk gelir. Demekki bu işkolunda da **130 bin işçi örgütsüzce işveren**in pençesinde kıvrılmaktadır.

Bundan sonra diyebiliriz ki geri kalan % 30 yani 135 bin **Sigortasız Sendikasıız İmalât Sanayi işçisi** de diğer işkollarına dağılmaktadır. Ve bu rakamlar 1970'indir. 1976'da bu rakamlar mutlaka işçileşme oranında (her yıl % 6) artmıştır.

Yani kısacası: Her işkolunda sendikalaşma - örgütlenme ihtiyacı hemen hemen yarı yarıya vardır. Çalışmak isteyen işçi sınıfı sosyalistlerine hodri meydan diyor çıkardığımız sonuçlar. Hem de ne **DİSK** var, ne de **Türk - İş**. Elbette onların olumsuzlukları her yana yansıdığı gibi buraya da yansımaktadır, ama hâkim oldukları yerlerden çok daha az zararları olur. İşçi sınıfımızın bu örgütsüz kalan kesimi en küçük ve gerici, dağınık işyerleridir. Buraları örgütlemek, buralardan üye aidatı almak Gangester Sendikacılar için dünyanın en zor ve enayi işidir. Gerçekten de zordur. Fakat işçi sınıfı mücadelesine baş koymuş sosyalistlerimiz için başka çıkar yol var mıdır? Bu işleri ya bu işyerlerindeki işçiler kendi göbeklerini keserek kendi kendilerini örgütleyecekler,

ya da onlar kadar çilekeş işçi çocukları sosyalistlerimiz bu işçilerimizi örgütleyeceklerdir.

Ve bu yoldan, çok daha kolay ve sağlamca DİSK kuşulup; Finans - Kapital ve Tefeci - Bezirgân Gerici güçlerine karşı daha devrimci ve ilerici olmaya itilerek «mızrak ucu gibi» kullanılabilir, kullanılmalıdır.

Her işkolunda örgütsüz işçilerle kurulacak sendikalar ister istemez **BAĞIMSIZ** olacaklardır uzun zaman: Güçlenmesi ve vereceği savaş ister istemez uzun ve zor olacaktır. Güçlendikten sonra, **kendi prensiplerini kuyruk yapmamak, yedirmemek şartıyla** (DİSK kabul ederse) DİSK'e katılınip onun içinde de mücadele verilebilir. Verilmelidir. Zaten bu maya tuttuğu zaman (**KUVAYİMİLLİYECİ SENDİKACILIK** anlayışıyla) DİSK ve TÜRK - İŞ'teki sarsılmalar da artacak, mücadele hayli kolaylaşacaktır.

Bazı hazırcılar bu teklifimize ham hayal gözüyle bakıp çiğ sözler yumurtlayabilirler. Onları da ikna etmek bizim görevimizdir.

Evet bu iş çok zordur ama, imkânsız değildir. Ve işçi sınıfımızın yarısını oluşturan bu 3 milyonluk çalışan insanımız ne zaman olsa örgütlenme ihtiyacı ve zaruretindedir. İşçi sınıfı iktidara gelse bile bu denli örgütsüzce **DEMOKRATİK DEVRİM** tamamlanabilir mi? Veya tamamlanmak için nice sancılar çekilmez. İşçi sınıfımız örgütlenmeye en yatkın insanımızdır. İnandırılır ve elle tutulur işler başarılırsa kısa zamanda tulumbadan su gelecektir. «**Proletarya Partisi**»ni yapmanın zaruretine (onu 55 yıldır yapamadığımız halde) nasıl inanıyorsak sendikalaşma hareketimizin bu yönüne de o denli eğilmeli ve inanmalıyız. Çünkü «**Milli kalkınmamızda, millî kurtuluşumuzda sendikacıların tehdidi altında**» dumurlaşip - sancuları azıtılabilir.

İş ve hareket yiğitlerimiz bir yandan, DİSK'te tutsak edilmiş yarım milyona yakın modern sanayi işçimizle DİSK'in içinde çalışarak ilgilenirken, sosyalist sendika anlayışıyla onları yeniden örgütlerken, bir yandan da 3 milyonu aşan örgütsüz işçilerimizi en elverişli ana halkalardan çekerek sosyalist sendika anlayışıyla örgütlemeli - eğitmelidirler.

2 — DİSK İÇİNDE ONUNLA SAVAŞARAK BİR ARADA YOL ALMAK

Bugün DİSK'in yönetimini bırakalım, DİSK'e bağlı sendikaların veya şubelerinin yönetimlerini ele geçirmek tam anlamıyla hayaldir. Hemencecik olacak şey değildir. Buna 2 neden sayabiliriz:

1 — DİSK kendi içinde alabildiğine tekelleşmiş ve merkezîyetçi süzgeçlerini yerleştirmiştir:

a — DİSK Ana Tüzüğüne göre: «Genel Kurula katılacak üye sendikaların delege sayısı aşağıdaki biçimde ve oranda hesaplanır ve saptılır:

1 — Üye sayısı 1.000'e kadar olanlar 1 delege,
2 — Üye sayısı 1.000'den yukarı olanlar her 1.000 üye tam sayısı için bir delege, (Artık üye sayısı 500'den fazla ise 1.000'e tamamlanır). 3 — Yürütme kurulu üyeleri, Yönetim Kurulu üyeleri, Denetim kurulu ve Onur Kurulu üyeleri, DİSK'e üye sendikalardan birinin üyeliklerini yitirmemiş seler, DİSK genel kurulunun doğal üyesidirler...» (Disk Ana Tüzük S: 15).

Kısacası: 400 bin üyeli DİSK kongresi 400 kişiyle ve en tepedeki yöneticilerle yapıyor. Öyle bir merkezî TARİKAT kurmuşlar ki sızabilirsen aşkolsun.

b — DİSK'e bağlı sendikaların tüzüklerine göre: (Tekstil Sendikası Tüzüğüne göre):

«Sendikanın hayatta bulunan kurucu üyeleri», «Genel Yönetim Kurulu, Genel Yürütme Kurulu, Genel Onur Kurulu, Genel Denetim Kurulu asil üyeleri», «Şube kongresinin yapılmasından önce ödentisini ve-

ren ve en az üç aylık üyeler hesap edilerek seçilecek ilk 200 üye için bir delege, 200'den fazla ve binden az üye için 5 delege, 1000'den fazla üyesi olan şubelerin 1000'den fazla her 100 üyesi için ayrıca 1 delegeden oluşur. 50'den çok üyeler 100 sayılır.» (Teks-til Tüzüğü S: 54).

Kısaca 150 - 200 üyeye 1 delege düşmektedir. DİSK'e bağlı sendikaların herbirinin ortalama 20.000 er üyesi olsa, her sendika 100 delege ile yani ah-babçavuşlar veya müritleriyle kongrelerini yapıyorlar demektir.

Oysa bir yığın örgütü, alabildiğine genişliğine kendi örgütünün içinde de, dışında da yığınların ve kendi üye kitlesinin içine yayılmalıdır. Her politik eğilimden ve tabakadan gelen üyelerinin **çelişkilerinden** hız almalıdır. Örgütün başına bir oturup bir daha kalkmamanın veya durgunlaşıp, dumurlaşmanın ana sebebi şimdi daha iyi anlaşılmaktadır.

2 — **İşçi Sınıfı Sosyalistlerinin kendi içlerinde olağanüstü DAĞINIK ve işçiler içinde BECERİKSİZ oluşları :**

Büyük ustalar: «En gerici sendikalara girip çalışınız» «Motor - Parti sağlam ise en gerici sendikalar ve örgütler bile olumlaştırılır.» diyorlar.

Bugün Türkiye'de sözü geçen «**MOTOR — PARTİ**» yani motorluk yapıp bütün yığın örgütlerini işçi sınıfı öncülüğünde **İKTİDAR** mücadelesinde **seferber** edip yönlendirecek çelik çekirdek bir «**Proletarya Partisi**» var mı? Tam anlamıyla: **YOK!** Yalnız bu iddiada 6 tane kurulmuş **grup parti**'leri hatta **grupçu**'lukta kirpileşip **TARİKATLAR**'a dönüşebilecek veya yok olmaya gebe partiler var. Dahası: Bir o kadar da gene aynı «**Proletarya (işçi sınıfı) Particiliği**»nde iddialı parti de doğuma hazırlanıyor. Ve sosyalist ortamımız onlaca gruba bölünmüş birbirleriyle kanlı bıçaklı olmuş darmadağınlık içerisinde; da-

ha hâlâ: **VOLKANİK PARÇALANMALAR** içinde akıp gidiyor.

Bu durumda DİSK'i hemencecik, bugünden yarına; birkaç yılda işçi sınıfının sendikası yapmaya olanak var mı? İmkânsız değil ama **şimdilik hayal**.

Peki hayal diye duracak mıyız? Asla! DİSK'in içine girip sabırlı ve sebatlıca çalışmalıyız. Nasıl?

1 — Örgütleyip - Eğittiğimiz **KUVVAYİMİLLİYECİ** (sosyalist) sendikalarla.

2 — İş ve hareket yığitlerimizin tek tek veya grupça DİSK'in saflarına girip daha ziyade aşağı yoldan: İşçi sınıfımızı ikna ve yetiştirme yoluyla çalışmaya ymalıyız.

Gene bu mücadelenin uzun ama, (süratle gelişen - değişen Dünya ve Türkiye olayları içinde her gün) olumlulaşmaya hamile olduğunu bir saniye bile unutmadan :

1 — DİSK'in içindeki dürüst - çalışkan muhalefetle birlik yaratarak, külâh kapıcı muhalefetin ve iktidarın ipliğini pazara çıkararak.

2 — DİSK'e bağlı her sendikal olayı hassasiyetle takip edip doğru değerlendirmeleri, DİSK'e en önyargılarla bağlanmış işçilerimize dahi ulaştırıp onları saflarımıza kazanarak, onları dünya ekonomi politikası hakkında eğiterek çalışmalıyız.

DİSK hem içeriden, hem dışarıdan yapılan bu **KUVVAYİMİLLİYECİ** (sosyalist) sendika anlayışı kuşatmasıyla ister istemez biraz daha ilerici olmak zorunda kalacak. Kendi içinde daha akıllı Burjuva Sosyalistleriyle takışıp klikleşecektir. Veya katır gibi dertirse hatalarında ve günahlarında elbet çatırdamaya yeni **sosyalist** sendikacılığın doğuşunu müjdelemeye başlayacaktır.

1 — Bu çalışmayla Proletarya Sosyalistlerimiz (çalışanlar) çok çabuk iş içinde tolaşacaklar, birbirlerini sınyayı seçecek ve eğitecekler ve gerçekten

«**Proletarya Partisi**»nin yaratılmasına ve gelişmesine büyük katkıları olacaktır.

2 — Hem de halk yığınlarımızı bu yoldan daha çabuk anlayıp - kaynaşıp örgütleyip - eğitebilecek ve II'nci Kurtuluş Savaşımıza hazırlayabileceklerdir.

«**AK koyun, KARA koyun İŞ üzerinde belli olur.**»
İŞ YİĞİTLERİNE «**HODRİ MEYDANI!**»

II'nci KUVAYİMİLLİYECİ (sosyalist) SENDİKACILIGIMIZIN PROGRAM ve TÜZÜĞÜ :

Peki her şey iyi güzel KUVAYİMİLLİYECİ dediğimiz SENDİKALA'ların hedefleri nasıl olacak, nasıl bir biçimi olacak?

Elbette halkımızın her gün daha çok benimsediği **DEMOKRATİK DEVRİMİN MİNİMA TALEP**'lerini kendisine program ve o programdan hız alıp belirlenen bir biçimi kendisine Tüzük yapacaktır.

Somutça onlar nedir?

«**GEREKÇE:** Üretimimizin modernleşmesi, yalnız makina ve usullerimizi ele almakla gerçekleşemez. İyi aletsiz ve usulsüz insan çalıştırmak nasıl geriliği ebedileştirirse, tıpkı öyle, insanı bilinçsiz makine gibi kullanmaya kalkışmak da, en değerli millî zenginliğimizin, yani işgücümüzün önce verimini alçaltır; sonra da asıl korkulan tehlikeyi: Makine düşmanlığını getirir. Netekim, yıllardan beri tarım ve sanayide makineleşmeyi ilerletemeyişimizin baş sebebi: Şehirde, köyde mutlak sömürüyü, az ücretle çok çalıştırmayı kaldıramamış bulunmamızdır. Batıda, işçilerin mutlak sömürüye karşı direnmeleri başladıktan sonradır ki, işverenler kârlarını daha mükemmel makinelemlerle üretim yapmaktan başka yolda bulamayacaklarını anlamışlar, ve o işçi zoruyla, bugünkü şahika makina medeniyeti yükselebilmıştır. Onun için, hükümetimizin de dahil bulunduğu OIT'nin Birleşik Milletler ve Sosyal ve Ekonomik Şurasına verdiği raporda bile şöyle denir: «Çalışan sınıfların hayat şartlarının düzeltilmesi, iktisadî kalkınmanın birinci hedefidir.» İş şartları ve sosyal şartlar düzelmedikçe, yeni malzemeler verilmesi ve en iyi üretim usullerinin kullanılması, beklenen bütün neticeleri hasıl etmeyecektir.»

«Birçok kimseler için adaletsizliği, yoksulluğu ve mahrumiyeti kaplayan iş şartları, öyle bir hoşnutsuzluk yaratır ki, bu durum: Barışı, Cihan Ahengini tehlikeye sokabilir.»

«1 — SIYASET: Nüfus artışımızın 20 misli çabuklukla artan, en uyanık ve en teşkilât kabiliyetli (teşkilâtlanmaya ve teşkilâtlamaya en yetenekli) toplumcul kümemiz: İŞÇİ SINIFIMIZ, siyasetimize kuyruk değil, BAŞ olacak... Türkiye Halkı: Siyaseti günlük ekmeği kadar ciddiyetle benimseyen işçi evlâtlarına, bütün demokratik haklarımızla beraber, memleket hayırına ekonomik hayatımızı da (bütün çalışmalarımız gibi) aşağıdan kontrol etme hürriyetini de vererek, millî sanayimizin Batılı ülkeler derecesinde verimli ve yüksek olmasını sağlayacak.

2 — SENDİKA: İşçilerimizi zorla tutsak eden ve işveren eliyle haraca kesen Soygun Çetesi Sevleti olmaktan çıkarılacak. İşçi sınıfımızın kültür ve bilincini yücelten bir HAYAT OKULU, Millî Mücadele Teşkilâtı olacak. İşçi sigortaları başta olmak üzere, iş ve işçi hayatımızı ilgilendiren bütün tesisleri kontrol edecek. Ücret kesintileri, tazminatlar, süre uzatmaları ve işten çıkarmalar, sendikaların rızası dışında yapılmayacak.

3 — İŞÇİ TEMSİLCİLERİ BİRLİKLERİ: Sendikasız işçiler de, seçtikleri temsilciler vasıtası ile, gerek kendi menfaatlerini, gerekse millî üretimimizin ekonomik menfaatlerini güden İşçi Temsilcileri Birlikleri kuracaklar.

4 — ESNAF OLMAYAN İŞÇİLER: Esnaf Dernekleri Kanununun 8'inci maddesi ile eski sistem kuruluşlara ısmarlanan ve işçi nüfusumuzun yarısını tutan gerçek işçi vatandaşlarımız, bağımsız ve hür işçi sendikaları kuracaklar.

5 — DANIŞMA: Ekonomik ve sosyal kanun tasarıları, Ticaret ve Sanayi Odalarından geçtikleri gibi, işçi kuruluşlarından da geçecek.

6 — İŞ KANUNU: Yalnız «Teşviki Sanayi» kuruluşlarıyla sınırlandırılmıyacak; özel, resmî, küçük, büyük bütün sanayi işletmeleri gibi, tarımın, ticaretin, kredinin her koluna da yaygınlaştırılacak.

7 — BÜYÜK İŞÇİLER KONGRESİ: Her yıl toplanacak. Bu kongreye sendikalar gibi, İşçi Temsilcileri Birlikleri ve Siyasî Partiler de katılacak. Orada, iş hayatımızı ilgilendiren bütün mevzuat ve meselelere dair teklif ve dilekler hazırlanacak.

8 — KOLLEKTİF İŞ SÖZLEŞMESİ: Batı Avrupa'nın sömürgelerinde bile 1939'dan beri uygulanan toplu ve yazılı iş sözleşmeleri, işçi sendikaları eline, ve az işçili yahut sendikasız yerlerde temsilci birlikleri, yoksa en yakın sendika aracılığı ile yapılacak. Böylece; işverenle gangster sendikacılar arasında geçen Yahudi - Pazarlıklarında işçinin iki - üç yıllığına köle gibi alınıp satılmasına son verilecek.

9 — MILLETLERARASI MEVZUAT : Türkiye'nin de imzaladığı O.I.T. (Milletlerarası İş Teşkilâtı) nın 1914'den beri işsizlik, sağlık, azami süre, asgarî ücret, kadın, çocuk, sigorta ve ilh... hakkındaki kararları ciddiye alınacak.

10 — İŞ MÜFETTİŞLERİ : Sadece hekimler arasından, işçi Temsilcileri Birlikleri ve Sendikalar tarafından aday gösterilip, bağımsız Hâkimler Kurulu kararı ile seçilecekler ve azledilecekler. Tek işçi vatandaş dahi, müfettişlere dava açabilecek.

11 — SÜRE : Çabuk yıpranma, damar sertliği, tansiyon, kâlp krizlerine karşı tavsiye edilen 5 günlük hafta genelleştirilecek. («Tanrının haftası yetmiyor artık», Alman İdare Servisleri Baş Hekimi ulde). Birinci Emperyalist Savaşta ise yazın 12, kışın 9 saat süre çalışma müddetini, fiilen 13 saate çıkarılma imkânı kapatılarak haftada azami 40 saat iş uygulanacak. Yılda en az bir ay ücretli tatil verilecek.

12 — ÜCRET : Birinci Emperyalist Savaşa kıyasla bugün 250 lira olması gereken gündelikler, hayat pahasına göre, en az iki misline çıkarılacak. Üretimimizin verimi % 11 azaltılmayıp, çoğaltılacak. Kişi emeğinin ve millî verimliliğin zararına olan prim usulü kaldırılacak. Ücretler, her haftabaşı muntazam ödenecek. Genel tatil günleri tam ücretli olacak. O günler çalışana çift gündelik verilecek. İşyerlerine gidiş - dönüşte geçen zaman iş süresinde sayılacak, günde 8 saati geçen çalışmalar % 100 zamlı ödenecek. Kadın, çocuk, din, ırk, hürlük, mahpusluk farklarına bakılmaksızın: AYNI İŞİ görene AYNI ÜCRET verilecek.

13 — GREV : İşverenin kısmî veya tam gizli lokavtlarına hiçbir kanunla mani olunamadığı B.M. Meclisinde dahi belirtildiğine göre, işçilerimizin alinyazıları arz ve talep kanununa bağlı kaldıkça, grev, hem işçilerimizin biricik meşru nefis savunması olacak, hem de işletmelerimizi mutlak sömürü yerine makine kullanmaya sevk ederek, millî ilerleme ve refahımızın canlı zembereği haline girecek. Bu kadar önemli bir hak, hiçbir alanda, hiçbir bahane ile kısıtlanamayacak, geciktirilemeyecek, lokavtlar yasaklanacak.

14 — SAĞLIK ŞARTLARI : İş, yalnız yaşama çaresi bir angarya olmaktan kurtarılıp yaşamanın en manalı şartı ve kişinin yaratma saadeti haline getirilecek. İşçilerimizin yalnız «Mikrop Yatağı» işyerleri değil, «Medeniyet Tarihini yalancı çikaran» barınma yerleri de, iş müfettişi hekimler tarafından gözetilip iyileştirilecek. GECE işinin başlaması ve bitmesi, yazın 18'den 8'e, kışın 17'den 9'a kadar sayılacak. Gece zammı % 50 den az olmayacak.

15 — ANALIK : Daha 1915 yılı sayıları birkaç yüzü geçmiyorken, 10 yılda erkek işçilerin 4'te birini aşan kadın işçilerimiz hor bakışlar, vatan hiyaneti sayılacak. Doğumdan iki ay önce ve sonrası için ücretli izin verilecek. Sütannelik ve sun'î emzirme işlerine Belediye kontrolü ve yardımı sağlanacak. Bütün işyerlerinde, biri yetişemezse birkaç işletme birleşerek, bir tek anne için dahi kreş ve çocuk yuvası kurulacak.

16 — ÇOCUK : Sanayi büyüdükçe okul yerine işe giden çocuklar, esnaf çırağı durumundan kurtarılacak. Çalıştıkları yerde yetiştirilmeleri için, çocuklar yarım günleri normal ücretle fabrika okulunda veya en yakın sanayi bölgesi okulunda öğretim görecekler.

17 — İŞSİZLİK SIGORTASI : İşçi işsiz kaldıktan sonra dünyanın en güzel sigortalarının dahi uygulanması ve yararı bulunamayacağına göre: Birinci derece önemli olan asıl işsizliğe karşı sigortalanma, işveren hesabına ve millî ölçüde kurulacak.

18 — KİSMİ İŞSİZLİK : Velev, tamir, temizleme bahaneleriyle de olsa angarya hizmetler, sendikaların rızası dışında ücret kesintileri yaptırmak gibi, kısmî işsizlik yaratmak da suç sayılacak.» (Dr. H.K. Vatan Partisi Tüzük Programı. İşçi Meşalesi).

«11 — TARIM İŞÇİLERİ SENDİKALARI: Sayıları milyonları aşan yavaşma, götürücü, aylıklı rençberler ve tarım işçileri iş mevzuatına göre özel sendikalarda toplanacaklar. Çalışma şartları, süreleri, mahallî geçim endekslerine uygun enaz geçim endeksleri belirtilecek. OİT'nin «Sosyal Adalet İçin» eseri der ki, «Cihan barışı için sanayi işçilerinin sosyal ilerlemesi kadar, toprak işçilerinin sosyal ilerlemelerinin de esaslı bulunduğunu, 20. Yüzyıllımızda görmeyen kimdir?»

«9 — KOOPERATİFLER üzerinde bilhassa durulacak. Kooperatif, merasimî yıllarca süren, ağır masraflı teşebbüs halinden çıkacak. Halkın en geniş yığınları kendi teşebbüsleri ve kontrolleri altında birleşecekler. Tüketim kooperatifleri: İç ticaretin tanziminde esas rolü oynuyarak, bir taraftan vurgunculuyu imkânsızlaştıracak, öte taraftan darmadağınık ufak sermayecikleri üretime katılmak üzere serbestleştirecek. Kredi kooperatifleri, halkın «köy bankası» adını takacağı şekilde tefeci ve bezirgân dümeni olmaktan çıkacak. Üretim kooperatifleri, öncükilerle işbirliği ederek, köyde, şehirde küçük üretmenleri en modern teknik ve usüllerle yükseltecek.»

«13 — TARIM KOOPERATİFLERİ : Köylünün kendisi tarafından kurulup kendisi tarafından kontrol edilecek. Ortak 100'ü

geçince binbir güçlük çıkarılmayacak. Bugünkü gibi 22 milyonda 50 bin imtiyazlı kişinin tekelinde, bir çeşit şirket yavrusu olmayacak; milyonlarca üretmeni dağınıklıklardan kurtaracak. Şehirle köy arasındaki uçurumu (Felemenk'te olduğu gibi) doldurmaya çalışacak. Kooperatifler, hükümet veya tüccar emrindeki birliklerin kontrolünden kurtarılacak. Büyük sanayi rekabeti karşısında el ve ev sanayiini kaybeden köylüye, büyük çiftliklere kıyasla daima daha papalıya malolan malzeme ve eşyaları ucuza mal edecek. Ortaklarına piyasadan pahalı mal satmayacak. Satarken birbirile rekabete düşerek, bereket yıllarını bile felâket yılına çeviren küçük ekincilerin mallarını değeri ile satacak. Ortaklarının malını ölü fiyatına almaya kalkışmayacak. Küçük ekinciye modern üretime (bilim ve tekniğe) kapalı kalmaktan kurtaracak.

MİLLİ BİRLİKLER : Bütün tarımcıl meslek birlikleri, sendikalar, federasyonlar şeklinde, yurt çapında federasyonlar, kuracaklar.» (V.P. Programı).

ÖRNEK TÜZÜK

Biz teklif ettiğimiz işe inşaat iş kolunda başladık. Tüzüğümüzü yayınlıyoruz.

TÜM İNŞAAT İŞÇİLERİ SENDİKASI A N A T Ü Z Ü Ğ Ü

MADDE 1. — TÜM İNŞAAT İŞÇİLERİ SENDİKASI kurulmuştur. Sendikanın Merkezi: Bağlar Caddesi Timur Sokak No: 1 Bayrampaşa — İst. adresindedir.

SENDİKANIN AMACI

MADDE 2. — Sendikamız, işgücünü satan emeğiyle geçinmek zorunda olan işçi sınıfına, özel olarak ta temsil ettiği iş kolu işçilerine dayanır. Üretimimizin modernleşmesi yalnız makina ve usullerimizi ele almakla gerçekleşemez. İyi aletsiz ve usulsüz insan çalıştırmak nasıl geriliği ebedileştirirse, tıpkı öyle, insanı bilinçsiz makina gibi kullanmaya kalkışmak ta, en değerli millî zenginliğimizin, yani iş gücümüzün önce verimini alçaltır; sonra da asıl korkulan tehlikeyi: makina düşmanlığını getirir. Netekim, yıllardan beri tarım ve sanayide makineleşmeyi ilerletmeyişimizin baş sebebi: şehirde, köyde, mutlak sömürüyü, az ücretle çok çalıştırmayı kaldıramamış bulunmamızdır. Batıda, işçilerin mutlak sömürüye karşı direnmeleri başladıktan sonradır ki, işverenler kârlarına daha mükemmel makinelerle üretim yapmaktan başka yol da bulamayacaklarını anlamışlar. Ve işçi zoruyla; bu günkü şahika makine medeniyeti

yükselebilmıştır. Onun için, hükümetimizin de dahil bulunduğu OIT'in BİRLEŞİK MİLLETLER SOSYAL VE EKONOMİK şurasına verdiği raporda bile şöyle denir: «Çalışan sınıfların hayat şartlarının düzeltilmesi», «İktisadi kalkınmanın birinci hedefidir.» «İş şartları ve sosyal şartlar düzelmedikçe, yeni malzemeler verilmesi ve en iyi üretim usullerinin kullanılması beklenen bütün neticeleri hasıl etmeyecektir.»

«Birçok kimseler için adaletsizliği, yoksulluğu ve mahrumiyeti kaplayan iş şartları, öyle bir hoşnutsuzluk yaratır ki, bu durum: cihan ahengini tehlikeye sokabilir.» Gerçeğini, amacına gerekçe sayar.

Mevcut sendikaları (bir kaç istisna hariç): «Türkiye'de bir sendikalar meselesi değil, sendikalar faciası vardır. Sendikalar devlet içinde özel bir devletçilik haline getirilmiştir. Bir yıl sendikaya yazılan işçi ömür boyu o sendikanın «tebaa» sı durumuna giriyor. Uygunsuzluk görüp çıktığı zaman bile «dayanışma aidatı» adıyla vergi ödemek zorunda kalıyor. Sendika aidatını işçinin kendi eliyle vermesine bile izin verilmiyor. Devlet iki öğün vergi alır, sendika her ay başı alacağını hazırca kesilmiş, biçilmiş olarak cebinde bulur. Böylece, işçi sınıfımız sendika gangasterliğine tutsak ve sağlam vurgunculuğa yem ediliyor.» SENDİKAMIZ: Mevcut sendikaları bu durumla açıkça görür, Mücadele etmeyi görev bilir.

VURGUNCU SENDİKA GANGASTERLİĞİNE VE SENDİKA FACİASINA SON VERMEK GÖREVİYLE SENDİKASINI: İŞÇİ SINIFIMIZIN KÜLTÜR VE BİLİNCİNİ YÜCELTEN BİR HAYAT OKULU MİLLİ MÜCADELE TEŞKİLATI OLARAK GÖRÜR.

Asgari geçim şartlarında, kısa zamanda yılları kat ederce çalışma yapan kuvayimilliyeye ruhuyla, kendi iş kolunda işçi sınıfının bir tek ferdini dışarıda bırakmayacak şekilde teşkilâtla- mak, millet ve milletlerarası ölçüde işçi sınıfıyla birlik ve dayanışmayı örmek, işçilerin biricik nefis savunması GREV hak- kını, işletmeleri ağır sanayie iten millî ilerleme ve refahımızın canlı zembereği haline getirmek sendikamızın biricik ülküsüdür.

ÜYELİK

MADDE 5. — 274 sayılı sendikalar kanunu Madde 5/1-2 fıkrasına uygun 16 yaşını bitirmiş (18 nolu iş kolunda çalışan) her işçi şu gerekleri yerine getirmesiyle üye olur:

a) Gerekçe ve tüzüğü okuyup kabul etmek.

b) Ayda 25 TL. aidat ödemek.

c) Fiilen çalışıp organ toplantılarına düzenli gelmek (üst üste 3 toplantıya gelmeyen, sendika organ görevinden çekilmiş sayılır.)

SENDİKAYA GİRME ÇIKMA ŞARTLARI :

MADDE 6. — a) Sendikadan çıkmak serbesttir. Kendisi çıkan bir hak iddia edemez. Çıkan üye istifasını noterden tasdikli yazılı dilekçe ile yapması gerektir. (1317 sayılı kanun gereği).

b) Gerekçe ve tüzüğü kabul edenler üye olacak. Üst üste 3 toplantıya gelmeyen, sendika organ görevinden alınacak. Üyelikleri devam edecek.

c) a) Grev kırıcılığı yapmak, b) İşverenle işbirliği ve ajanlık yapmak, bozgunculuk yaratmak, c) Amaç ve faaliyetlerine aykırı faaliyetlerde bulunmak, üyelikten çıkarılmayı gerektirir.

d) Sendikadan çıkarma yetkisi Merkez Haysiyet Divanına düşer. Çıkarılan kimse Genel Kongreye baş vurur. Genel Kongre kararından sonra 3 ay içerisinde İş mahkemesine itiraz hakkı vardır. İş mahkemesinin kararı kesindir.

SENDİKANIN ORGANLARI

MADDE 7. — a) Genel Kurulu, b) Merkez Yönetim Kurulu, c) Merkez Haysiyet Divanı ve Merkez Denetim Kurulu, d) Merkez Şube Genel Kurulları, e) Merkez Şube Yönetim Kurulları, f) Merkez Şube Haysiyet Divanları ve Denetim Kurulları, h) İş Yeri Temsilcileri, g) Şube Yönetim Kurulları, Şube Denetim Kurulları.

KONGRELER

MADDE 8. — GENEL KONGRE: Genel Kurul toplantısı olan genel kongre sendikanın en yüce yetkili organıdır. 2 (iki) yıl içerisinde toplanır. Her gelecek toplantının gününü ve yerini kendisi kararlaştırır. Sebepler zorunlu ise Merkez Kurulu, kongre kararlarının ruhuna uygun değişiklik yapabilir.

b) **GENEL KURULA KATILACAKLAR:** Üye delegeleri, Merkez Yönetim Kurulu üyeleri, Merkez Haysiyet Divanı ve Denetim Kurulu Üyeleri, Merkez Şube ve Şube Yönetim Kurulları ve Haysiyet Divanı Denetim Kurulu Üyeleri, İş Yeri Temsilcileri asli delegedir. Halk, işçi sendikaları, demokratik kuruluş ve siyasi parti temsilcileri gözlemci üye olur.

c) **OLAĞANÜSTÜ KONGRE:** Merkez Yönetim Kurulunun kararı ve 1/5 Genel Kurul delegesinin yazılı dileğiyle toplanır, yalnız hedef tutulan belli konuları ele alır. Seçim yapmaz.

d) Genel Kongrenin yeri, günü, saati ve gündemi en az 15 gün önce sendika merkezinin bulunduğu il'de iki gazete ile ilân edilir. Keyfiyet o yerin Mülkiye Amirliğine de yazı ile bildirilir. Kongre Edebiyatı en az 15 gün önceden; Olağanüstü

Kongrede bir hafta evvel görüşülmek üzere alt organlara (Genel kurul delegelerine sunulur.) Genel Kongrenin geri bırakılması bir defa olur. Yeni toplantının gecikme sebepleri ile birlikte kanunî bildirim ve yayımı yapılır. Geri bırakılma tarihi en geç 15 gündür.

GENEL KONGRENİN İŞLEYİŞİ :

Madde 9. — a) Genel Kongre, Genel Başkanın konuşmasıyla açılır.

b) Çoğunluk (Delegelerin yarısından bir fazlası) varsa, Kongre için başkan, bir vekili ve kâtipler seçilir. Bu Kurul tutanakları saklanma küzere (Noterden tasdikli Genel Kurul kararlarının yazılmasına mahsus defteri), seçilen Yönetim Kurulu ile birlikte imza ederler.

c) Gündemde mevcut 20 de 1 üyenin dileği yahut çoğunluğun kararı ile gündeme alınmış: sendika, memleket, dünya işçi sorunları görüşülür. Hesaplar incelenir, bütçe tastik olunur. Gündeme alınmış konular 3 te 2 üyenin dileği ve kararıyla çıkartılabilir. Ana Tüzük değişikliği Merkez Yönetim Kurulunun kararıyla veya iki şube kongresinin bir ay önceden yazılı isteği ile gündeme alınır. 3 te 2 çoğunluk ile kabul edilir.

d) Genel Kongre (seçimleri gizli oy açık sayımla yapar) 1 Başkan, 1 Sekreter ve 7 üyeden derleşik 9 kişilik Merkez Yönetim Kurulunu, 3 kişilik yedeğini, 3 kişilik Haysiyet Divanı ile 3 kişilik yedeğini, 3 kişilik Denetim Kurulunu, 3 kişilik yedeğini seçer. Merkez organ görevlilerinin kimlikleri ile, tüzük değişimleri bir hafta içinde Mülkiye Amirliğine bildirilir.

MERKEZ

MADDE 10. — MERKEZ YÖNETİM KURULU :

a) İş Bölümü: Merkez Yönetim Kurulu Genel Başkanın yahut vekil edeceği genel sekreterin veya bir Merkez üyesinin başkanlığında toplanır. 1 Sekreter, 2 üyeden derleşik 3 Divan seçer.

b) Başkanlık Divanı: Genel Başkan, Genel Sekreter ve bir Üyenin katıldığı Genel yönetim, yürütüm ve uyum (umumi sevkî idare, icra ve ahenk organıdır.) Sendikanın bütün organlarını, birer aylık tam yetkiyle kontrol ve sevk eder. Genel Başkan kanalıyla, devamlı toplantı halinde sayılır. Gerekliğinde Merkez Yönetim kurulu, Merkez Haysiyet Divanı, Merkez Denetim Kurulu yedeklerini göreve çağırır.

c) Teşkilatlanma (Organlar) Divanı, Kültürdivanı, en az haftada bir toplanır. Sekreterlerinin başkanlığı altında, isimlerinin anlattığı konuları ele alır yürütürler. İlişkileri başkanlık divanından geçer.

d) **MERKEZ TOPLANTISI:** Merkez Yönetim Kurulu en az ayda bir genel toplantı yapar. Başkanlık Divanının ve Merkez çalışmalarını (Faaliyetlerini) gözden geçirir. Yeni direktifler verir. Tüzük amaç ve faaliyet hükümleri yönünde her türlü çalışma plan ve programları yapar. Başkanlık Divanı lüzum gördükçe ve merkez kurulu çoğunluğa yazı ile dilekçe, Merkez toplantısı Genel Başkan tarafından çağrılır.

11 — HAYSIYET DİVANI :

a) Sendikali kişilerle, organlar arasındaki anlaşmazlıkları inceler.

b) Disiplinsizlik hallerinde **öğüt, paylama, uzaklaştırma** ve **sendikadan çıkarma** cezalarını verir.

c) Merkez Haysiyet Divanına verilen sendika üyesi, savunmasını yazılı veya sözlü yapabilir. Yargılanacak üyeye savunma için en çok 15 günlük süre tanınır. Disiplin cezaları ile ilgili bağışlama istemleri için Genel Kongreye baş vurulur. En son karar, Genel Kongre kararından itibaren 3 ay içerisinde baş vurulan, İş Mahkemesinin vereceği karardır.

d) Merkez Haysiyet Divanı istişari hakla Merkez Kurulu toplantılarına katılabilir. Merkez Kurulunun vereceği: Toplu Sözleşme görüşmeleri ve grev yürütme çalışmalarına aktif olarak katılır.

III — DENETİM KURULU :

a) Sendikanın bütün hesap işlerini dilediği zaman yılda en az iki defa gözden geçirir.

b) Malî harcamalar hakkında plân yapar. Merkez Kuruluna ve Genel Kurulula kesin tavsiyelerde bulunur.

c) Merkez Kurulu Toplantılarına istişari hakla katılır. Merkez Kurulu ve Başkanlık Divanının direktifleriyle: Toplu sözleşme ve grevlerde, bilhassa malî konularda söz ve yetki sahibidir.

GENEL BAŞKAN VE GENEL SEKRETER

MADDE 11. — Genel başkan bizzat veya vekili vasıtasıyla, Merkez Kurulunu ve Başkanlık Divanını toplayarak başkanlık eder.

b) Hükümet. Diğer sendikalar, demokratik kuruluşlar ve merasimler önünde sendikasını temsil eder.

c) 1000 (bin) liradan yukarı hesap ve masrafları imzalar.

d) **Genel Sekreter :** Haberleşmeyi, resmî defterleri idare, 1000 (bin) liradan aşağı hesapları imza. Gerekinde Genel Başkan yardımcılık veya vekâlet eder.

TEMSİLCİLER VE ŞUBE KONGRELERİ :

MADDE 12. — **TEMSİLCİLİK :**

a) Sendikanın temel taşıdır. Küçük bir sendika örneği halinde işler.

b) Her işletme ve iş yerinde bulunan üyeler kendileri : (50 kişiye kadar olan yerlerde 3, 50 ile 200 arasındaki yerlerde 5, 200 ile 1000 arasındaki yerlerde 7, 1000'i aşan yerlerde 9 kişiyi geçmeyen) temsilcilerini seçer. 1 tanesi baş temsilci olarak seçilir, baş temsilcinin başkanlığı altında sendika işlerini yürütürler. Her yıl temsilcilik seçimi yenilenir.

c) **ŞUBE KONGRELERİ** : 2 yıl içinde Genel Kongreden önce Eylül ile Kasım ayları arasında toplanır. Şube Kongrelerine üyelerinin tamamı katılır. Merkez Şube kongresi için 10 üyeye 1 delege seçilir. (10'u bulmayan sayılar için de 1 delegedir) Geri kalan üyeler yedek delegedir. Oy hakları yoktur.

d) **MERKEZ ŞUBE VE KONGRELERİ** : Merkez Yönetim kurulu gerekli gördüğü bölgelerde (Şubelerin ve Merkezin yükünü hafifletmek ve dağınlığı önlemek üzere) **MERKEZ ŞUBE'LER** kurar. Merkez Şubeler kendisine bağlı şubelerin kongreleri bitiminde kongresini yapar. Şubelerden gönderilen delegeler kongre üyeleridir ve her üç delegeden birini genel Kongre delegesi olarak seçer ve genel kongreye gönderir. Geri kalan delegeler yedek delegedir. Oy hakları yoktur.

e) **KONGRE GÖRÜŞMELERİ** : Her kongre, tüzük maddeleri, Genel Kongre ve Merkez Kurul kararlarını göz önünde tutarak; Sendikasının bütün davalarına hal çaresi bulur. Kararlarını en kısa zamanda Merkeze bildirir. Kongreler arası, Yönetim Kurulları ayda birden az olmamak üzere, üyelerle sıkı temas, hasbihal, istişari konferansları tertipler.

f) **YÖNETİM KURULLARI — HAYSIYET DİVANI — DENETİM KURULU** : Her Merkez Şube Kongresi 7 kişilik Yönetim Kurulunu, 3 kişilik yedeğini; 3 kişilik Denetim Kurulunu ve 3 kişilik yedeğini; 3 kişilik Haysiyet Divanını ve 3 kişilik yedeğini seçer. Başkan tek dereceli seçilir. Merkez Şube yönetim kurulları, Merkez yönetim kuruluna benzer Divanlaşmaya gider ve Şubelerin bütün sorunlarına çözmekte Genel Merkeze ve Şubelere yardımcı olur. Her Şube Konkresi 5 kişilik Yönetim Kurulu ve 3 kişilik yedeğini, 3 kişilik Denetim Kurulu ve 3 kişilik yedeğini seçer. Başkanlar tek dereceli seçilir. Her Yönetim Kurulu ayrıca kendi içinden bir sekreter, bir muhasip seçerek gereken iş bölümünü yapar. En az haftada bir toplanır. Merkez Şube Haysiyet Divanı, Merkez Haysiyet Divanı gibi çalışır. **Öğüt ve paylama** cezaları verir. Sendikadan uzaklaştırma ve çıkarma cezalarını merkeze bildirir. Merkez ve şube

Denetim Kurulları: Sınırları içerisinde çalışmalarını Merkez Denetim Kurulunun aynıdır.

ÜCRETLİ KADROLAR :

MADDE 13 — Ücretini sendikadan alarak zamanının tamamını sendika çalışmalarına verecek olan üyelerini, her Kongre kendisi belirler.

b) Ücretlerini sendikadan alan organ görevlisi üyelerin, ücret tutarı iş kolundaki ortalama işçi ücretlerinin üstünde olmaz.

c) Organ dışı ücretli çalıştırılmaz.

SENDIKANIN BÜRO İŞLERİ :

MADDE 15 — a) Üye Kayıt Defteri : Kimlik ve adresleri, çalıştıkları iş yeri, sendikaya giriş tarihleri, aidatları ve imzaları bulunur.

a) Karar Defteri : Yönetim Kurulunun kararları, üyelerinin imzaları altında gün ve sayı sırasıyla yazılır.

c) Gelen - Giden Evrak Defteri : Gelen, giden evrak gün ve sayı sırasına yazılır. Gelen evrakın asılları, gidenin suretleri sırasıyla dosyalarında saklanır.

d) Gelir - Gider Defteri : Bütün paraların verildikleri, alındıkları yerler yazılır. Gelirlerin dip koçanları seri numaraları ve giderleri gerekli evrak dosyalarında saklanır.

e) «Bilanço, envanter ve kesin hesap defteri» ile «Üye kayıt defteri», «Karar defteri», «Gelen giden», «Gelir - gider», kongre divan başkan ve kâtiplerinin yönetim kurulu ile beraber imza edecekleri «Genel Kurul kararlarının yazılmasına mahsus defter» kullanılmadan önce noterden tasdik ettirilir.

KURUCULAR

Adı, soyadı :	Uyruğu :	B. adı :	Doğum yeri ve yılı :	İşi :
Salih Bayram	T.C.	Şerif	Bursa 1930	İnşaat ustası
			Bağlar Cad. Şafak Sok. No: 37	— Bayrampaşa
İsmet Baş	T.C.	Razaman	Gerze 1934	İnşaat ustası
			Bağlar Cad. Bal Sok. No: 18/1	— Bayrampaşa
Mehmet Bakırcı	T.C.	Mahmut	Turhan 1941	İnşaat demircisi
			Demirkapı Cd. Özen Sk. No: 13	— Bayrampaşa
Uğur Sert	T.C.	Mahmut	Birecik 1954	İnşaat boyacısı
			Orta Mah. Kıpşak Sok. 42/8	— Bayrampaşa
Nejat Kızılay	T.C.	Recep	Soma 1949	İnşaat demircisi
			Kızılelma Cad. No: 38	— Fındıkzade
Süleyman Şaşmaz	T.C.	Mustafa	Karabiga 1948	İnşaat demircisi
			Hüseyin Kâzım Sok. No: 20/13	— Koca M. Paşa
İsmail Çalışkan	T.C.	Kâzım	Yugoslavya 1945	İnşaat boyacısı
			Davrim Mah. Gül Sok. No: 75	— Bayrampaşa

TÜSTAV

« Siz kendinizi de teslim edersiniz ki,
« ölen Sosyalizm » burjuva Fihiklerine dört
elle sarılır. (Başka deyimle, burjuvazi tarafın-
dan beslenip cesaretlendirilir), belirli bir sos-
yalizm eğilimine (reformizme), belirli ba-
zı sosyal tabakalara (parlemantoculara,
aydın memurlara, kimi aygırlı işçi grup-
larına, ve ilh'a) dört elle sarılır. Buradan, si-
zin formülleştiremediğiniz bir mantık so-
nuşu kaçınılmazca sıyrıp çıkar. Fikir şahıs-
lar (bedenli kişiler), doğal denilen tabii ölüm
le « ölürler », ama ideolojik - Politik eğilim-
ler böyle ölemezler. Nasıl burjuvazi
devrimlere ölmeyecekse, tıpkı öyle, burju-
vazinin desteklediği ve beslediği epilimde,
burjuva mütteliği küçük bir küme aydınla-
rın ve işçi hareketi aristokrasisinin çıkar-
larını deyimlendiren eğilimde, eğer öl-
dürülmezse, yani sosyalist proletaryaya üze-
rinde her türlü etkilerinden (müfurniten) -
yoksun bırakılacak olan bu eğilim devrim-
le ölmeyecektir. Bu eğilim çok sarıh olarak
sırf burjuvazi ile ilişkilerinden ötürü güçlüdür.
Bu durumda 1870 - 1914 borus çağıının nesnel (objektif)
çevre şartları sayesinde, işçi hareketinin asalak bir
güdücü tabakası haline gelmiştir. » (LENİN: II. Ent. Kraki)

« Böylesine evrensel bir görani küçük grupların
dan, sünekler, hotzotse, basiboruk, akhturko ve toyca eylemleri-
yerine getirebilir mi? » (Dr. HİKMET KIVILCIMLI. Zorlama s. 224)

6 TL.

VATANDAŞ
KÜTÜPHANESİ